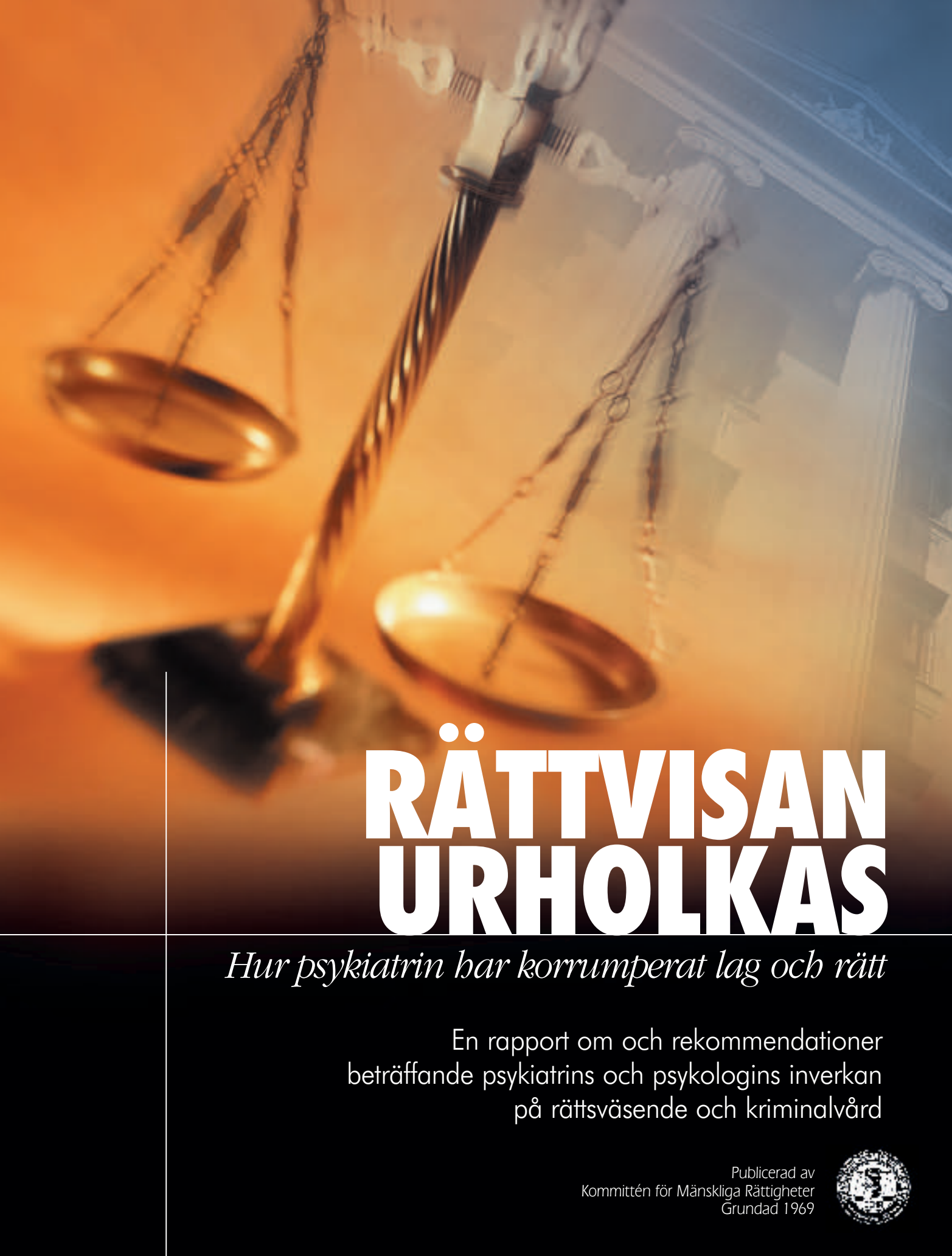

RÄTTVISAN URHOLKAS

Hur psykiatrin har korrumpierat lag och rätt

En rapport om och rekommendationer
beträffande psykiatrins och psykologins inverkan
på rättsväsende och kriminalvård

Publicerad av
Kommittén för Mänskliga Rättigheter
Grundad 1969

VIKTIG INFORMATION till läsaren

Den psykiatriska yrkeskåren hävdar att de är ensamma om att ha kunskap om mental hälsa och psykiska "sjukdomar". Fakta visar dock på motsatsen:

1. PSYKISKA "STÖRNINGAR" ÄR INTE MEDICINSKA SJUKDOMAR. Inom medicinen existerar strikta kriterier för att man skall få kalla ett tillstånd för en sjukdom - en förutsägbar grupp av symtom och orsak till dessa symtom eller förståelse för deras fysiologi (funktion) måste etableras och bevisas. Frossa och feber är symtom. Malaria och tyfus är sjukdomar. Sjukdomars existens kan påvisas genom objektiva bevis och fysiska tester. Det finns ännu inga psykiska "sjukdomar" vars medicinska existens har bevisats.

2. PSYKIATRIKER SYSSLAR ENBART MED PSYKISKA "STÖRNINGAR", INTE MED PÅVISADE SJUKDOMAR. Medan man inom traditionell somatisk medicin ägnar sig åt sjukdomar som malaria, bronkit och hepatit, ägnar sig psykiatri åt "störningar". I frånvaro av kända orsaker eller fysiologi kallas en grupp symtom som man har sett hos många olika patienter för en störning eller syndrom. Joseph Glenmullen, psykiatriker vid Harvarduniversitetet, säger att inom psykiatrin, "är alla diagnoser rätt och slätt syndrom [eller störningar], grupper av symtom som anses vara relaterade till varandra, inte sjukdomar." Detta har dr Thomas Szasz, professor emeritus i psykiatri, observerat, "Det existerar inte något blodprov eller annat biologiskt test som kan användas för att konstatera om mentalsjukdom föreligger eller inte, vilket det finns för de flesta kroppsliga sjukdomar."

3. PSYKIATRIN HAR ALDRIG FASTSTÄLLT ORSAKEN TILL NÅGON "PSYKISK STÖRNING". Ledande psykiatriska sammanslutningar som t.ex. World Psychiatric Association och National Institute of

Mental Health i USA medger att psykiatriker varken känner till orsaker eller botemedel för någon psykisk störning eller vad deras "behandlingar" har för specifika effekter på patienterna. De har enbart teorier och motstridiga åsikter om sina diagnoser och metoder, och de saknar vetenskapliga bevis för dem. En tidigare ordförande för World Psychiatric Association konstaterade, "Den tid då psykiatriker ansåg att de kunde bota de psykiskt sjuka är förbi. I framtiden måste de psykiskt sjuka lära sig att leva med sin sjukdom."

4. TEORIN ATT PSYKISKA STÖRNINGAR BEROR PÅ EN "KEMISK OBALANS" I HJÄRNAN ÄR EN OBEVISAD ÅSIKT, INTE ETT FAKTUM. En rådande psykiatrisk teori (och förklaring till att personlighetsförändrande droger säljs) är att psykiska störningar är ett resultat av en kemisk obalans i hjärnan. Som med psykiatrins övriga teorier finns det inga biologiska eller andra bevis som stödjer detta. Elliot Valenstein, fil. dr, representant för en stor och aktiv grupp av medicinska och biokemiska experter och författare till boken Blaming the Brain säger, "Det finns inga tillgängliga tester för att bestämma det kemiska tillståndet hos en levande persons hjärna."

5. ORSAKERNA TILL PROBLEM I LIVET FINNS INTE I HJÄRNAN. Människor har problem och upprördheter i livet som kan leda till psykiska problem, vilka ibland kan vara mycket allvarliga. Men att säga att problemen kommer sig av obotliga "hjärnsjukdomar" som bara kan lindras med farliga piller är oärligt, skadligt och leder ofta till döden. Sådana droger är ofta starkare än narkotika och kan leda till att människor tar till våld eller begår självmord. De döljer de verkliga orsakerna till problemen och gör individen mindre kapabel och hindrar därmed möjligheterna till verkligt tillfrisknande och framtidsstro.

RÄTTVISAN URHOLKAS

Hur psykiatrin har korrumperat lag och rätt

INNEHÅLL

Inledning: Hur rättvisan
har fördärvats2

Kapitel ett: Sammanbrottet
för lag och ordning5

Kapitel två:
Vetenskap eller bedrägeri?11

Kapitel tre:
Rehabiliteringen misslyckas15

Kapitel fyra: Brottsligheten
bland experterna.....19

Kapitel fem:
Rättvisans återkomst23

Rekommendationer24

Internationella Kommittén för
Mänskliga Rättigheter.....26

INLEDNING

Hur rättvisan har fördärvats

Denna rapport är en ingående undersökning av det rasande angrepp på rättssystemet som har pågått under de senaste sex årtiondena – och inte enbart från de kriminella. Det finns ett dolt inflytande i våra rättssalar, ett inflytande som medan det högljutt försäkrar om sin expertkunskap och sin vilja att hjälpa, istället har förrått våra allra innerst liggande värden och gett oss en växande mängd fängelseinternier till alltmer ökande kostnader för samhället. Detta inflytande är psykiatri och psykologi.

Den framstående Thomas Szasz, professor emeritus i psykiatri vid State university of New York, kommenterar att det nuvarande "fenomenet att psykiatriker undersöker personer för att avgöra om de är ansvariga eller ej är [ett] vanligt kännetecken på vårt sociala

landskap..."¹ Samtidigt framhåller han insikten att psykiatri utgör "den mest destruktiva enstaka kraft som har drabbat samhället de senaste sextio åren".

Chockerande? Utan tvivel. Men också väl överlagt och fullt av insikt. Dr Szasz är en internationellt erkänd författare av mer än trettio böcker. Han har både erfarenheten och den resning som krävs för att kunna hävda att den psykiatriska professionen gradvis men fortlöpande har underminerat det grundläggande i vår kultur – individens ansvar, prestationsnivå, utbildning och rättssystem. Han säger att själva verket "... har psykiatriker till stor del varit ansvariga för att skapa de problem de har påstått sig att försöka lösa."

Mellan 1965 och 2001 ökade i USA andelen våldsbrott för personer under 18 år med över 147 procent, och för drogmissbruk med över 2 900 procent.² Siffrorna för våldsbrott har inom EU,

Australien och Kanada nyligen börjat ligga på samma nivå och till och med överträffa motsvarande i USA.³ Mellan 1975 och 2000 ökade brottsligheten med 97 procent i Frankrike, 145 procent i England och 410 procent i Spanien.⁴ Sverige siffra för andelen brottsoffer ligger nu 20 procent över USA:s.⁵ Och en studie av sju ryska fängelser fann att 43 procent av de intagna hade injicerat droger. Av dessa hade över 13 procent *börjat i fängelset*.⁶

Att rehabilitera kriminella är en sedan länge bortglömd dröm. Det byggs fler fängelser och vi stiftar hårdare lagar i tron att detta ska verka avskräckande. Under tiden förlorar vanliga hederliga människor sin tro på rättvisan när de ser hur ondskefulla kriminella undgår straff genom att använda bisarra och oförståeliga sätt att försvara sig.

På 1940-talet

proklamerade psykiatri

trins ledande figurer att deras avsikt var att infiltrera området lag och rätt och åstadkomma "att begreppet rätt och fel omtolkas och till slut utplånas".

Att lag råder och ett rättvist och fungerande rättssystem skiljer upplysta demokratier från totalitära stater. Medborgare har rättigheten att förlita sig på systemet för sin fred och säkerhet.

Med facit i hand, har psykiatrikern Karl Menningers jublande uttalande över ett beslut i federala appellationsdomstolen i Washington, D C, nu en profetisk kvalitet. Han hänvisade till ett utslag som hävdade att en psykiskt defekt person inte är straffrättsligt ansvarig för olagliga handlingar, och sade att detta var "mera revolutionärt i sin totala effekt" än Högsta domstolens beslut att avsluta segregationen av afrikanska amerikaner från vita.

Detta utslag utlöste en omedelbar ökning av antalet psykiatriska vittnesmål i rättssalarna i USA,

På 1940-talet proklamerade psykiatrins ledande figurer att deras avsikt var att infiltrera området lag och rätt och åstadkomma "att begreppet rätt och fel omtolkas och till slut utplånas".

en utveckling som snabbt spred sig jorden runt. Dess samlade inverkan på rättvisan har sedan dess sysselsatt juridikstudenter, kriminologer och samhällsvetare över hela världen. De är överens om att den "totalt revolutionära effekten" har varit en genomgripande förlust av allmänhetens förtroende för rättssystemets förmåga att utmäta snabb och oväldig rättvisa.

Menninger hade anledning att jubla. Detta utslag följde mindre än tio år efter det att dåtidens ledande psykiatriker – och Menninger var en dem – hade dragit upp planerna för att infiltrera jurist-yrkena som del av sin strategiska plan för en global psykiatri. G. Brock Chisholm, som tillsammans med John Rawlings Rees var en av grundarna till Världsfederationen för mental hälsa (WFMH), sade rent ut till sina dåvarande kollegor: "Om rasen skall befrias från dess förlamande börda av gott och ont måste det vara psykiatriker som tar det ursprungliga ansvaret."

Som reaktion på Chisholms uttalande jämställde Samuel Hamilton, rådgivare till Public Health Service och vald till ordförande i American Psychiatric Association (APA), honom med en "äldre tiders profet" som presenterade det "'Nya Jerusalem' i vilket vi alla skall leva".⁸

Rees var ogenerat rakt på sak när han uttalade: "Samhällslivet, politik och näringslivet måste allihopa befinna sig inom [psykiatrins] inflytelsesfär... Om vi ska infiltrera andra människors yrkes- och samhällsliv tror jag att vi måste imitera de totalitära och organisera någon form av femtekolonnaktivitet!...Därför, låt oss alla mycket hemligt vara 'femtekolonnare'." Rees ansåg att rättssystemet och hälsovården var de "två allra svåraste" att "attackera".⁹

Och till attack gick de, med påföljden att idag, på grund av deras inflytande, har systemet havererat. Nu är det upp till de många samvetsgranna, hårt arbetande men allt mer modstulna människorna inom systemet att inse detta och befria systemet från dessa destruktiva inkräktare.

I denna rapport hoppas vi kunna hjälpa dig att förstå hur vi kom till detta sakernas tillstånd. Vi visar hur psykiatrins ideologier och handlingar har bidragit till nutidens misslyckande inom rehabilitering av kriminella och vår ökande brottslighet.

Till slut föreslår vi att vända på dessa trender. Vi litar på att denna information kommer att vara till hjälp för dem av med gott syfte och integritet att korrigera ett system som sviker sina medborgare. De hederliga, de produktiva, det stora flertalet av oss är inte förtjänta av något mindre.

Högaktningsfullt,

Jan Eastgate
Ordförande, Internationella
Kommittén för Mänskliga Rättigheter

VIKTIGA FAKTA

1 Psykiatrins and psykologins inflytande i rättssalarna har eroderat det som en gång var den starka grundvalen för rättvisa – skillnaden mellan rätt och fel

2 Den psykiatriska försvarsmetoden "allvarlig psykisk störning" (insanity defense) och dess besläktade metoder har åstadkommit den största skadan

3 Psykiatriska "expertvittnen" har fått omfattande kritik för att avge vittnesmål som passar sina klients syften.

4 Psykiatri är inte vetenskapligt baserad och har misslyckats med att bota vansinne (trots att skattebetalarna har stått för mångmiljardbelopp) och bör inte längre accepteras som en auktoritet av våra domstolar.

Genom att psykiatrins och psykologins inflytande på rättssystemet har varit en perversion av det som en gång var en stark juridisk och moralisk princip – skillnaden mellan rätt och fel..

KAPITEL ETT

Sammanbrott för lag och ordning

Den berömde artonhundredtalshumoristen och författaren Mark Twain noterade: "Vansinne är helt säkert på uppgång i världen, och brottsligheten dör ut... Om man förr i tiden dödade en människa, var det möjligt att man var vansinnig – men om man nuförtiden... dödar en människa utgör detta *bevis* på att man är galen."

En gång i tiden fanns idén att en person var ansvarig för sina egna handlingar.

Detta är en idé som gått samma öde till mötes som dinosaurierna.

Ta som exempel det här fallet för den framstående Virginia-advokaten T. Brook Howard – ett alltför vanligt scenario. Hans klient erkände att han hade kidnappat en trettioårig kvinna, hållit henne fången i över nio timmar, under vilka han upprepade gånger sexuellt våldförde sig på henne.

Med stor övertygelse förklarade Howard för domaren och juryn att vad offret hade upplevt – bortrövandet, den psykiska tortyren, och de upprepade våldtäkterna – det var inte hans klients fel. Psykiatrikerns vittnesmål sade att hans klient kunde bara inte låta bli; att det handlade om en "oemotståndlig impuls".

På grundval av psykiatrikerns groteska vittnesmål blev våldtäktsmannen frikänd.

Om kriminella personer kan slingra sig undan konsekvenserna av sina gärningar genom att på detta sätt pervertera rättvisans principer, då har precis det verktyg samhället har för att försvara sig tillintetgjorts.

Thomas Szasz är kompromisslös på denna punkt i sin bok *The Myth of Mental Illness*, "Att introducera psykiatriska överväganden vid tillämpning av strafflagstiftningen – till exempel att anföra allvarlig psykisk störning och döma utifrån detta, diagnoser om psykisk

oförmåga att stå inför rätta, och så vidare – korrumpierar rättvisan och gör ett offer utav den person de ger sken av att hjälpa."¹⁰

Försvarsmetoden "allvarlig psykisk störning" (Insanity Defense)

Fastän "allvarlig psykisk störning" används i mindre än två procent av alla rättsfall, är det ett av de mest kontroversiella och hett debatterade ämnena inom amerikansk och brittisk straffrätt. Om detta sade professor Francis Allen: "Frågan om kriminellt straffansvar har tilldragit sig mera uppmärksamhet och bidragit till fler motsättningar än någon annan straffrättslig fråga"¹¹

■ Dr Margaret Hagen, fil. dr och föreläsare i psykologi och juridik vid Boston University säger att det bara är skenbart som "allvarlig psykisk störning" utgör en låg andel. Statistiken är korrekt bara när man enbart tittar på de fall där personen befunnits vara oskyldig på

"Fastän psykiatrin ikläder sig själv vetenskapens utstyrsel, och försöker påverka de normer enligt vilka vi bedömer kriminellt ansvar så är strikt pålitlighet i dess diagnoser en sällsynthet."

– Domare Ralph Adam Fine,
författare till *Escape of the Guilty*

”Varför inte bara singla slant eller dra ett spelkort? Varför inte bara sätta på en bindel för ögonen och ge ett utslag utan att kunna identifiera patienterna? Det skulle knappast kunna sänka andelen korrekta [diagnostiska] utlåtanden som befinner sig på en nivå lägre än ett av tre...”

– Dr. Margaret Hagen,
författare till *Whores of the Court, The Fraud of Psychiatric Testimony and the Rape of American Justice*, 1997

grund av ”allvarlig psykisk störning”. Men vad som får bilden att se ganska så annorlunda ut är försvarsmetoder som ”psykisk störning”, vilka får åklagaren att yrka på ett lägre straff, liksom i de fall där det påstådda psykiska tillståndet minskar strafftiden.¹² [Till den svenska problembilden hör att en person med ”allvarlig psykisk störning” skall dömas till vård och inte *får* dömas till fängelse, ö.a.]

■ Domaren Ralph Adam Fine säger i boken *Escape of the Guilty*: ”Fastän psykiatrin ikläder sig själv vetenskapens utstyrsel, och försöker påverka de normer enligt vilka vi bedömer kriminellt ansvar så är strikt pålitlighet i dess diagnoser en sällsynthet.”¹³

■ Överdomare Warren Burger var djupt indignerad på den bristfälliga vetenskapliga grunden för vittnesmål från psykiatriker, vars åsikter som följd av detta stred mot varandra: ”Ingen regel inom lagstiftningen

kan möjligen vara förnuftig eller fungera om den är beroende av terminologin hos en annan disciplin vars medlemmar är djupt oense om vad denna terminologi betyder.”¹⁴

■ Jeffery Harris, ledare för amerikanska justitiedepartementets Task Force on Violent Crime, observerade: ”Vad som förbluffar mig är att i varje rättegång som jag någonsin hört talas om, så säger försvarets psykiatriker att den åtalade är galen [lider av en allvarlig psykisk störning], och åklagarsidans psykiatriker säger alltid att han är vid sina sinnens fulla bruk. Detta hände utan undantag, i 100 procent av fallen, och således överträffar detta sannolikhetens lagar med råge. Man måste fråga sig själv: ’Vad är det som försiggår här?’ Allvarlig psykisk störning används som en fotboll... och helt uppriktigt, det vore bättre att ringa [motsvarande] Svenska Spel för att få ett ’psykiatriskt expertutlåtande’ i en rättegång.”¹⁵

”Införandet av psykiatriska idéer inom kriminallagstiftningen – till exempel försvarsmetoden ”allvarlig psykisk störning” och frikännande, diagnoser som anger mental otillräcklighet för att klara av en rättegång, och så vidare – korrupperar lagen och gör personen till ett offer – en person som de skenbart används för.”

— Thomas Szasz, professor emeritus i psykiatri

■ Professor Szasz tillägger: "Det vore knappast troligt att toxikologer skulle tolereras i rättssalarna om en skulle observera en stor mängd arsenik i kroppen hos en avliden person, och en annan med samma tillvägagångssätt hävdade att han inte fann någonting alls. Och ändå är detta ledsamma spektakel vardagsmat när det gäller psykiatriska utlåtanden."¹⁶

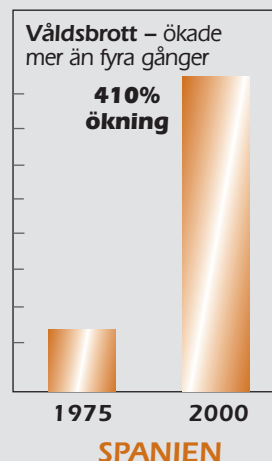
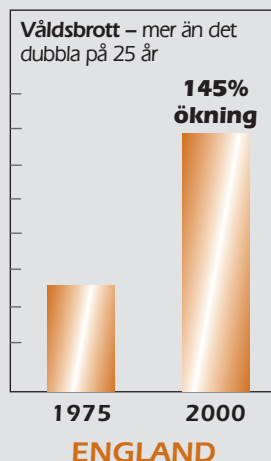
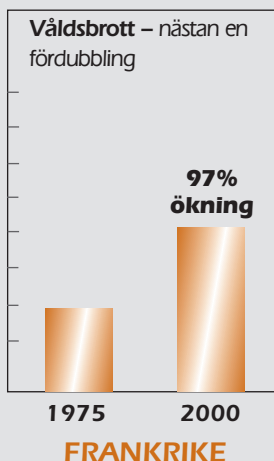
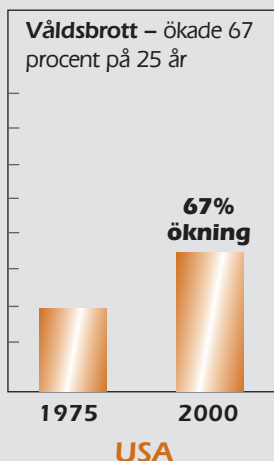
■ Dr Hagen, som skrev *Whores of the Court, The Fraud of Psychiatric Testimony and the Rape of American Justice*, säger: "Varför inte bara singla slant eller dra ett spelkort? Varför inte bara sätta på en bindel för ögonen och ge ett utslag utan att kunna identifiera patienterna? Det skulle

knappast kunna sänka andelen korrekta [diagnostiska] utlåtanden som befinner sig på en nivå lägre än ett av tre... Det finns inget psykologiskt botemedel mot viljan att misshandla kvinnor, att våldta och mörda dem. Själva idén att [psykologin] för närvarande ens kan låtsas kunna ha denna förmåga är skrattretande..."¹⁷

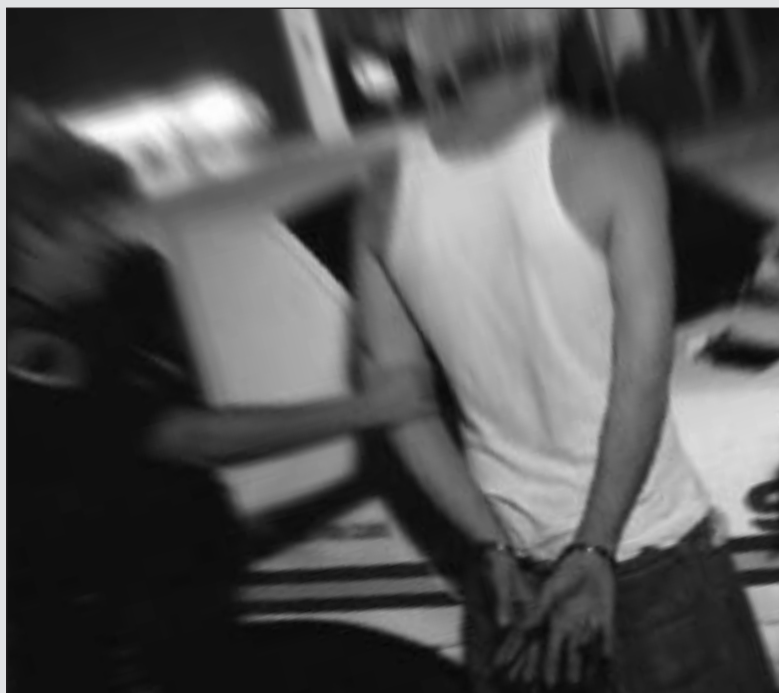
När man beaktar att dessa uttalanden verkligen är baserat på sunt förnuft, hur kommer det sig då att vi står inför den absurda situationen att psykiatriker vittnar för att ursäktas gärningsmannens handlingar. Speciellt som de bortom varje tvivel har bevisat sin oförmåga att komma överens med varandra, och än mindre att bota någon.

ATT UNDERMINERA LAG OCH ORDNING

Brott och våldshandlingar ökar kraftigt

Psykiatriens ökande inflytande inom rättssystemet har enbart åstadkommit ökande brottsstatistiker över hela världen. Fastän de både är oförmögna att förutse framtida våldsbegärhet och att rehabilitera kriminella, vittnar psykiatriker fortfarande i våra domstolar till förmån för högstbjudande, försäkrar att misssådana inte är ansvariga för vad de har gjort, utan i stället "offer" för påhittade psykiska störningar. Resultatet är ökande brottslighet, eftersom lagöverträdarna släpps tillbaka ut på gatorna för att ställa till med mera elände, utan att ha gjort bot och bättring.

VANSINNE SOM FÖRSVAR

Början till slutet

Benjamin Rush

När Benjamin Rush, "den amerikanska psykiatrins fader," år 1812 skrev sin *Medical Inquiries and Observations upon the Diseases of the Mind*, hävdade han att brottslighet är en sjukdom som går att bota. Med åsikten att mord och stöld utgör symptom på denna sjukdom, strävade han efter att få kontrollen av förövarna förflyttad från polisen till psykiatrikerna.¹⁸ Innan detta hände var sinnessjukdom ett lagligt, inte ett "medicinskt" avgörande.

1843: McNaughton-fallet var det första berömda rättsfallet där sinnessjukdom testades.

Engelsmannen Daniel McNaughton sköt ihjäl den engelska premiärministerns sekreterare, i tron att premiärministern konspirerade mot honom. Rätten frikände McNaughton "på grund av vansinne" och han placerades på ett mentalsjukhus för resten av sitt liv.

1924: Nathan Leopold och Richard Loeb, två unga amerikaner från förmögna familjer, åtalades för det känslokalla mordet på en yngre kompanjon. Framstående psykiatriker, bland dem William Alanson White, president för American Psychiatric Association (APA), engagerades av familjerna för att förklara sinnessjukdom hos dessa lagbrytare. Dr

White vittnade att de unga männens mordiska uppförande var "produkten av impulser som stred emot deras medvetna ideal men som, av oklara anledningar, överväldigade deras kontroll." Utan att överhuvudtaget ifrågasätta de vetenskapliga bristerna i detta, antog District of Columbias appellationsdomstol försvarslinjen om "oemotståndlig impuls" – en impuls som kunde "sätta sig över förnuft och omdömesförmåga och utplåna känslan för rätt och fel".¹⁹

Med detta fall som avstamp rekommenderade dr White och American Psychiatric Association att en psykiatriker må införlivas med varje brottsmåls- och varje ungdomsbrottsmålsdomstol och varje institution för straff och korrektion, att ingen dom för en kriminell handling kunde avges utan en psykiatrisk rapport, och att en psykiatrisk bedömning må genomföras på varje intern dömd till minst ett års fängelse innan hans frigivning, innan han frigavs villkorligt eller innan han förflyttades till en annan institution. Resultatet var att psykiatriska avdelningar etablerades vid domstolar för ungdomsbrott och på fångvårdsanstalter.

Domare Bazelon

Domare Bazelon " ... lyckades förvränga frihetsbegreppet genom att skenbart reformera kriminologi och psykiatri – en verksamhet vars värde han ... gravt missbedömde, dels genom att tro att det är något gott, trots att det är något ont, och dels genom att tro att det är baserat på nya upptäckter när det i själva verket baserar sig på gamla villfarelser."

— Dr. Thomas Szasz, psykiatriker, författare till *Psychiatric Slavery*, 1977

1954: Durham-domslutet utgjorde en milstolpe. Det cementerade psykiatrins plats inom domstolssystemen och blev ett prejudikat för övriga världen. Den 13 Juli 1951 ställdes Monte Durham, en 23-årig man med lång kriminell och psykiatrisk historia, inför rätta och befanns skyldig till inbrott, trots hans försäkringar att

Ett psykiatriskt expertutlåtande användes år 1924 av advokat Clarence Darrow (till vänster) för att framgångsrikt hävda att Leopold och Loeb, trots att de erkänt mord, inte var ansvariga för sina handlingar.

han var oskyldig p.g.a. sinnessjukdom. Att huvuddomaren David Bazelon vid amerikanska appellationsdomstolen i Washington, D.C. undanröjde detta utslag, vände upp och ner på normerna för rätt och fel och ställde dörren på vid gavel för psykiatriska vittnesmål i rättssalarna var ingen tillfällighet. Han gick själv i psykoanalys.²⁰

1957: gjorde Abe Fortas, vid denna tidpunkt av domstol utsedd till försvarsadvokat (senare biträdande domare (Associate Justice) vid USA:s högsta domstol), en bedömning av det inflytande som Durhamdomslutet hade och uttalade: "...lagen har erkänt den moderna psykiatin...Dess betydelse är att det för psykiatin utgör ett privilegiebrev, en författning om dess rättigheter och ett erbjudande om begränsat partnerskap mellan straffrätt och psykiatri."²¹

1966: Ett annat domslut av Bazelon etablerade "en mentalpatients rätt till lämplig behandling".²² Psykiatriker tolkade detta som deras rättighet att påtvinga behandling.²³ Professor Szasz påpekar att det inte är överraskande att Bazelon blev en av psykiatin

"mycket hyllad hjälte" som erhöll både ett Certificate of Commendation och en belöning från APA. Bazelon var "en av de mest framträdande förespråkarna för psykiatrisk tvång under täckmanteln att vårda och bota. Han ... lyckades förvränga frihetsbegreppet genom att skenbart reformera kriminologi och psykiatri – en verksamhet vars värde han ... gravt missbedömde, dels genom att tro att det är något gott, trots att det är något ont, och dels genom att tro att det är baserat på nya upptäckter när det i själva verket baserar sig på gamla villfarelser."²⁴

Idag: Idag betalas psykiatriska "experter" i genomsnitt 3 600 dollar per dag (i USA) för att avge vittnesmål för vem som helst som är beredd att stå för fiolerna.

Nathan Leopold och Richard Loeb

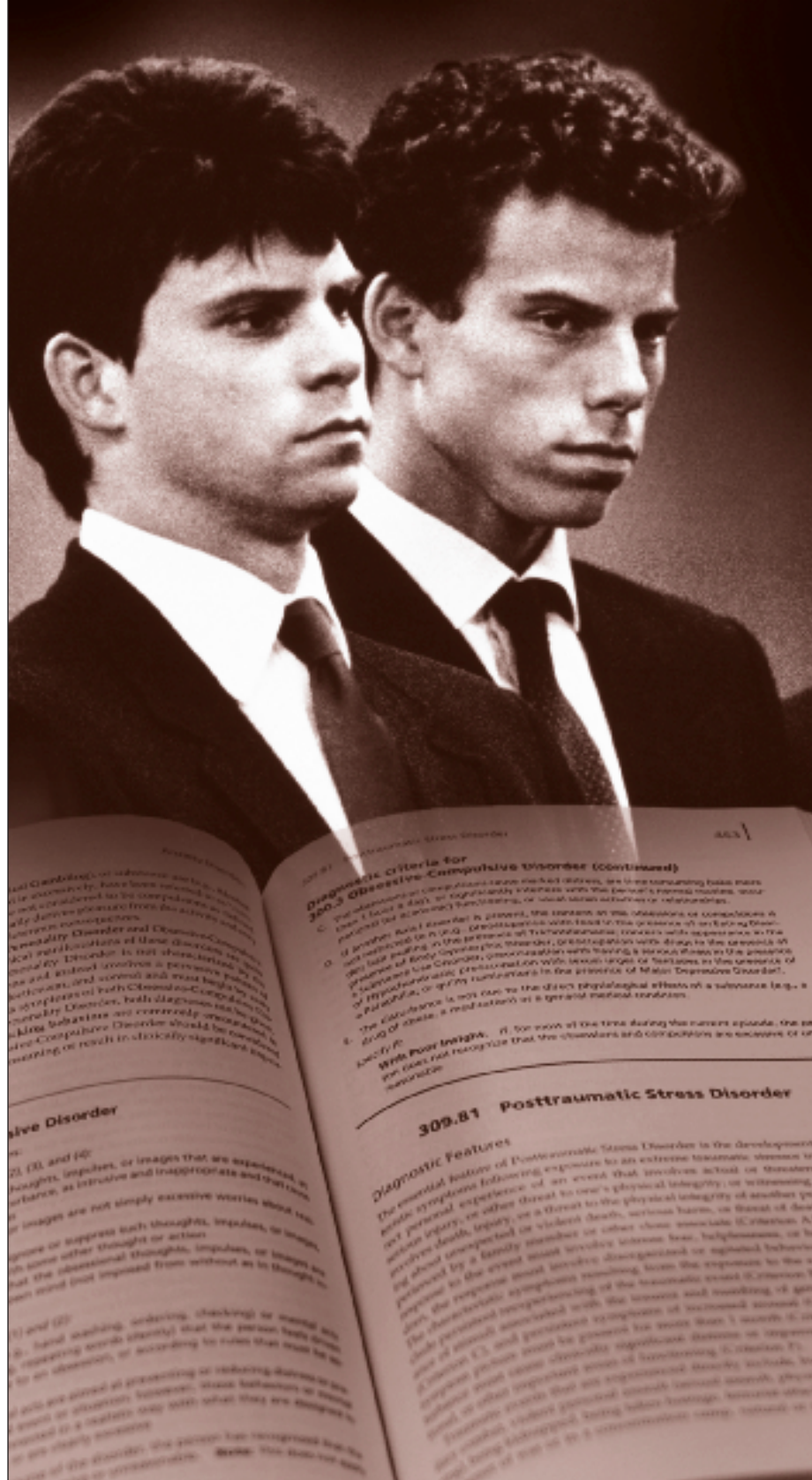
VIKTIGA FAKTA

1 Enligt American Psychiatric Association's *Diagnostic & Statistical Manual of Mental Disorders IV (DSM-IV)* : när dess beskrivningar av psykiska störningar "används för rättsmedicinska syften, finns det avsevärda risker för att diagnostisk information kommer att användas felaktigt och missförstås."

2 Psykiatrin har, med hjälp av samma *DSM*, förvrängt rättssystemet till att skydda de kriminella i stället för att skydda samhället från de kriminella. APA och psykiatriorganisationer i andra länder står vid sidan om utan att göra någonting.

3 En undersökning som genomfördes på Australiens domarkår beträffande deras synpunkter på "expertvittnen" fann en omfattande förtroendekris för psykiatri som rättsmedicinskt verktyg.

4 Enligt en psykologs avhandling från 1998: "visar studier att professionella kliniker [yrkesmän] i själva verket inte gör mer korrekta kliniska avgöranden än lekmän."

Psykologer vittnade till se senare dömda bröderna Menendez försvar och betygade att bröderna led av "inlärld hjälplöshet" när de öppnade eld mot sina föräldrar med hagelgevär.

KAPITEL TVÅ

Vetenskap eller bedrägeri

I en artikel från 1962 i *Northwestern Law Review*, återgav psykiatrikern Alfred Baur ett fall där hans sjukhus tog emot en patient för tre månaders observation innan han skulle ställas inför rätta. Baur och två kollegor kom till slutsatsen att han "inte hade någon psykisk störning". Domstolen däremot, förordnade två privata psykiatriker att avge varsin expertåsikt. Den ene tillkännagav att han var paranoid schizofren; den andre sade att han bara var i ett paranoidiskt tillstånd. Så kom rättegången, och psykiatrikerna från sjukhuset vittnade om att mannen inte var tokig och de två domstolsförordnade psykiatrikerna hävdade att han var det.

Det dråpliga i den här skrattretande situationen var, som Baur rapporterade, att "juryn därpå befann mannen 'icke skyldig på grund av allvarlig psykisk störning' och 'fortfarande allvarligt psykiskt störd' och

dömde honom till vård på det sjukhus som nyss hade befunnit honom inte ha någon psykisk störning."²⁵

En förbluffad omvärld blev 1994 vittne till hur två kaliforniska juryer hamnade i ett hopplöst dödläge under rättegångarna mot Erik och Lyle Menendez, två vuxna bröder som brutalt hade mördat sina föräldrar i familjens hem värt fyra miljoner dollar. Ett team med psykiatriker, psykologer och terapeuter lejdes in för att bygga upp deras försvar. Psykologen Ann Tyler från Utah betygade att bröderna led av "inlärdd hjälplöshet" som en följd av intensiva, upprepade övergrepp. En annan psykolog, John Wilson, hävdade att grabbarna led av "post-traumatisk stress-störning."

En jurymedlem yttrade: "Jag tror inte att allmänheten

tror att juryn består av något annat än en samling idioter." Så vad var det som lyckades lamslå de två uppsättningsarna av män och kvinnor? Det var det faktum att inte ens två psykiatriker kunde vara överens om pojkarnas psykiska diagnos, och den psykiatriska föreställningen att kriminalitet är ursäktlig. Bröderna fick sin dom efter två rättegångar. Men frågeställningen om psykiatrikernas och psykologernas roll i våra domstolar kvarstår. En i *TIME* publicerad artikel om fallet skriven av Margaret Carlson sade: "'Offerologi' (victimology) har kommit att bli den

vinnande taktiken i vår tidsålder. I Menendez-fallet har lagen tänjts så långt att en 'rent dåraktig' uppfattning att man befinner sig i allvarlig fara att bli skadad – en som ingen normal person skulle hysa – kan utgöra tillräcklig grund för självförsvar. Hur har vi kommit oss från ett samhälle som skiljde på rätt och fel till ett

"När de kategoriseringar, kriterier och textbeskrivningar som finns i DSM-IV används för rättsmedicinska syften, finns det avsevärda risker för att diagnostisk information kommer att användas felaktigt och missförstås."

– DSM, American Psychiatric Association, 1994

som förstår allt och inte bestraffar någonting?"²⁶

Svaret ligger i psykiatrins mål så som beskrevs av C. Brock Chisholm, en av grundarna till World Federation of Mental Health (WFMH) - att målet för terapi skall vara att eliminera begreppet rätt och fel – och, som lök på laxen, har vi American Psychiatric Associations *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (DSM)* och sektionen för psykiska störningar i *International Classification of Diseases (ICD-10)*.

"Till skillnad från medicinska diagnoser som förmedlar en sannolik orsak, lämplig behandling och en trolig prognos, är de störningar som räknas upp i DSM-IV [och ICD-10] termer som har framkommit genom samförstånd hos likasinnade – en omröstning hållen av kommitté-

medlemmar inom APA – och i huvudsak utformad i debiteringssyfte, rapporterar den kanadensiska psykologen dr Tana Dineen.²⁷ Det finns med andra ord ingen objektiv vetenskap bakom det hela.

Som dr Hagen påpekar: "...Vårt rättssystem har fått veta att klinisk psykologi är en *vetenskaplig* disciplin, att dess teorier och metodologi är desamma som hos en mogen vetenskap, och vårt rättssystem har trott på detta. Tar man i beräkning det bedrövliga tillståndet hos 'vetenskapen' inom den kliniska psykologin, är detta i sanning otroligt."²⁸

Dr Ian Freckelton, en av sitt lands ledande experter på den medicinsk-lagliga labyrinten, genomförde en undersökning på Australiens domarkår beträffande deras synpunkter på "expertvittnen", och fann en omfattande förtroendekris för psykiatri som rättsmedicinskt verktyg.²⁹ Domare "anser att den är en mjuk vetenskap", sade han, och betonade att DSM har strikta varningar mot dess användning i domstol.

Och i själva DSM-IV, står: "När de kategoriseringar, kriterier och textbeskrivningar som finns i DSM-IV används för rättsmedicinska syften, finns det avsevärda risker för att diagnostisk information kommer att användas felaktigt och missförstås." Och det är "inte tillräckligt att för juridiska ändamål fastställa förekomsten av en 'psykisk störning', 'psykiskt handikapp' och 'psykisk defekt'", när det gäller straffbarhet eller kriminellt ansvar.

Studier visar att psykiatriker och psykologer i själva verket inte gör mer korrekta kliniska bedömningar än lek-män.³⁰ Ta som exempel fallet med Vincent "the Chin" Gigante, bossen för en av New Yorks brottsfamiljer, dömd för maffiaverksamhet och anstiftan till mord. Han simulerade att vara psykiskt sjuk i över trettio års tid, närhelst han ställdes inför rätta, hyrde den här skurken in ett gäng psykiatriker för att omvittna att han led av "paranoid schizofreni, demens and Alzheimers sjukdom." Till slut erkände Gigante 2003 att han hade bluffat och att han med-

vetet – och med lätthet – hade misslett de högst betalda psykiatrikerna i tre årtionden.³¹

När inbillade "psykiska störningar" befriar de skyldiga från deras brott genom de döms till vård i stället för fängelse (t.ex. "pyromanistörning" för mordbrand; "pedofilstörning" för sexuella övergrepp på barn), och totalt påhittade tillstånd skapas för att döma de oskyldiga (t.ex. att mata över inbillade minnen av övergrepp på barn till patienter som sedan anklagar föräldrar och andra under det påhittade syndromet "förträngda minnen", då befinner sig samhället verkligen i fara. Och när kriminella frikänns för att psykiatriker svär på att de är psykiskt störda, bara för att skickas till psykiatriska institutioner där deras vilda dårskap kommer att förvärras av psykmediciner då har du sköna nya värld - befriad från alla moraliska bojor förverk-

ligats, så som doktorerna Rees och Chisholm, som båda var med och grundade WFMH, föreställde sig.

Så länge sedan som 1884 konstaterade New Yorks appellationsdomstol att "tolv jurymedlemmar med sunt förnuft och vanliga erfarenheter" torde klara sig bättre på egen hand än med hjälp av de inhyrda experterna, "vars åsikter inte kan undgå att

förvanskas av en önskan att tala för den sak för vilken de har värvats."³² Sedan dess har det funnits en lång och väletablerad tradition av att psykiatriker och psykologer har sålt sig för en ansenlig förtjänst till den punkt där "strävan efter sanningen, hela sanningen och inget annat än sanningen" har fått ge efter för långa utlåtanden fyllda av meningslösa data, skrämmande utstuderade spekulationer och fantastiska hypoteser. Rättssalarna fylls med ljudet från utsirade, systematiserade illusioner som fyllda med fackuttryck låter trovärdiga, men som till fullo är förtjänta av den nedlåtande beteckning som åklagare och försvarsadvokater själva använder: skräpvetenskap."³³

Trots detta så ombeds fortfarande psykiatriker att under rättegångar, beträffande att utdöma straff och vid bedömningar angående skyddstillsyn att avge sina åsikter. Och tråkigt nog tas dessa åsikter med i beräkningen.

"...Vårt rättssystem har fått veta att klinisk psykologi är en *vetenskaplig* disciplin ... och vårt rättssystem har trott på detta. Tar man det bedrövliga tillståndet hos 'vetenskapen' inom den kliniska psykologin i beräkning, är detta i sanning otroligt."

— Dr. Margaret Hagen

LÖGNER I RÄTTSSALEN

Att tillverka bortförklaringar

Den kanadensiska psykologen dr Tana Dineen lämnar i sin bok *Manufacturing Victims*, följande exempel där psykologer och psykiatriker fått betalt för att sjukdomsförklara kriminella handlingar. (Siffror inom parentes anger *DSM-IV*:s klassificeringskod.

■ **Telefonscatalogi (302.90):** En psykiatriker hävdade att Richard Berendzen, tvingad att avsäga sig sin rektorsbefattning vid American University efter att ha gripits för att ha gjort obscena telefonsamtal, led av parafili (perverterat sexuellt uppförande).

■ **Sömngångar-störning (307.46):** Denna diagnos användes framgångsrikt på 1980-talet som försvar för en kanadensisk man åtalad för mordet på sin frus föräldrar, efter att han kört 24 kilometer tvärs över Toronto mitt i natten för att utföra handlingen.

■ **Somatoform störning (330.81):** En universitetsprofessor dömdes att betala sin vuxna dotter 1 500 dollar per månad till dess att han går i pension på grund av att hon är oförmögen att arbeta som följd av en "störning" som får henne att fokusera på sitt fysiska handikapp.

Alla psykiatriska försvarsargument har ännu inte kommit med i *DSM*, trots detta tas det ändå hänsyn till dem i våra domstolar. Några exempel:

■ **Clerambault-Kandinsky-syndromet:** En psykolog vittnade att en överdomare i staten New York, som anklagades för att ha bedrivit utpressning och hotat att kidnappa sin före detta älskarinnas tonårsdotter, "manifesterade fortskridna symptom på CKS", som beskrevs som en oemotståndlig kärlekskrankhet eller "erotomani".

■ **Kulturell psykos:** En försvarsadvokat i Milwaukee anförde att en tonårsflicka åtalad för att ha skjutit och dödat en annan flicka under ett gräl led av "kulturell psykos", vilken fick henne att tro att man löser problem med skjutvapen.

■ **Tvångsmässigt fansyndrom:** Först åberopat av psykiatriker Park Elliot Dietz år 1992 för att försvara Robert Bardo som mördade skådespelerskan Rebecca Schaeffer.

■ **Borta-med-vinden-syndromet:** Uppkallat efter

filmen och som används av våldtäktsexperter för att förklara varför våldtäktsmän tror att sex måste vara något spontant och genomfört efter visst motstånd från kvinnans sida.

■ **Super Jock-syndromet:** Som utgjorde en del av rättegången mot O. J. Simpson. Dr Susan Forward, terapeut som behandlade Simpsons mördade hustru Nicole, vittnade om rimligheten i att Simpson var skyldig baserades på hennes oprövade teori att idrottsmän, och då särskilt superstjärnor, blir våldsbenägna när de är frustrerade.

■ **Bokföringsoro:** En norsk psykolog hävdade år 2003 att han led av "bokföringsoro" för att förklara varför han hade brutit mot lagstiftningen för ekonomi och skatter.

■ **Moralisk störning:** Psykiatriker William Cone dömdes 1998 till 133 års fängelse för sexuella och avvikande sexuella övergrepp på två kvinnliga patienter. Cone hävdade att han led av "moralisk störning" som förorsakats av hans "tvångsmässiga upptagenhet med arbete, maktposition och perfektion..."³⁴

Detta kan vara förklaringen till att New Mexico-senatorn Duncan

Scott 1995 föreslog ett tillägg till den handling som ger psykiatriker och psykologer rätten att praktisera, vilket löd:

"Närhelst en psykolog eller psykiatriker vittnar under förhandlingarna om den åtalades straffbarhet, skall psykologen eller psykiatrikern bära en konformad hatt ej mindre än sex decimeter hög. Hattens yta skall vara prydd av stjärnor och blixlar. Dessutom skall av psykologen eller psykiatrikern krävas att han anlägger ett vitt skägg åtminstone 45 cm långt och att han understryker avgörande delar av sitt vittnesmål genom att genomborra luften med en trollstav."

Detta tillägg godkändes av senaten men avisades av representanthuset i New Mexico.³⁵

Skall vi ta det mera på allvar, så säger dr Szasz: "Brott är handlingar vi begår. Sjukdomar är biologiska processer som våra kroppar råkar ut för. Att blanda samman dessa två begrepp genom att definiera olika uppföranden vi ogillar som sjukdomar utgör en bottenlös källa till förvirring och korruption."³⁶

Åklagaren i fallet mot O. J. Simpson använde teorin om Super Jock-Syndromet under rättegången, med en psykolog som hävdade att superstjärnor inom idrotten blir våldsbenägna när de är frustrerade.

VIKTIGA FAKTA

1 Vid varje nytt tillfälle när den misslyckas med att rehabilitera en kriminellt vansinnig person, ber psykiatrien bara om mer pengar på grund av "situationens allvar."

2 Ett forskningsprojekt vid California Department of Corrections ($\approx$ kriminalvårdsstyrelse) beträffande effektiviteten hos ett av dess nuvarande behandlingsprogram fann att åtminstone hälften av deltagarna var tillbaka i fängelse inom tre år efter sin frigivning.

3 En huvudbeståndsdel inom vården av intagna på fängelser utgörs av en behandling med kraftfulla psykotropiska (sinnesförändrande psykiatriska) preparat, trots att ett stort antal studier påvisat att aggression och våld hör ihop med att använda dem.

4 I en mordrättegång 1979, Estella vs. Smith, fastslog USA:s högsta domstol att: "Psykiatriska vittnesmål beträffande framtida kriminellt beteende förvränger processen att finna fakta i målet."

Forskning visade att 78 procent av villkorligt frigivna fångar som erhållit psykologisk behandling senare upplevde fortsatta problem med rättvisan och över hälften var tillbaka på kåken.

KAPITEL TRE

Rehabiliteringen misslyckas

Vincent Schiraldi, grundare och chef för Center on Juvenile and Criminal Justice, en expertgrupp i San Francisco, skrev 1995 i en artikel i *Los Angeles Times* om ungdomsbrottslighet: "Vi borde

börja hålla rättssystemet ansvarigt. Om två av tre Toyota-bilar skulle gå sönder inom ett år efter att de lämnat fabriken, då skulle Toyota få läggas ner. Men om två av tre barn som kommer ut ifrån ungdomsvårdsanstalterna återfaller till brott, då bygger vi större ungdomsvårdsanstalter."

Och det är dags att hålla psykiatrikerna and psykologerna inom vårt rättssystem ansvariga.

Såsom varande de självutnämnda "experterna" på mänskligt beteende är det deras jobb att rehabilitera. De får betalt för just denna funktion. I sig själva är fängelser helt enkelt förvaringsplatser där män och kvinnor kan förvaras så att de inte längre skadar samhället. Uppgiften att rehabilitera – att göra dessa intagna till produktiva medborgare – är en uppgift som psykiatrikerna har åtagit sig till anseende kostnader för skattebetalarna.

Och som vanligt, ställda inför ett hotande misslyckande, har deras svar varit att be om ännu mera pengar på grund av "situationens allvar".

Emellertid avslöjar en närmare granskning av fakta deras oförmåga:

■ Ett längre forskningsprojekt inom Kaliforniens krim-

inalvårdsstyrelse beträffande effektiviteten hos ett pågående terapiprogram på ett av deras fängelser på mellanliggande nivå fann, att inom tre år efter sin frigivning hade 78 procent av männen som erhållit psykologisk behandling antingen upplevt ytterligare smärre eller större problem med rättvisan eller så var de tillbaka på kåken.³⁷

Uppgiften att rehabilitera – att göra produktiva medborgare av dessa kriminella – är en uppgift som psykiatrikerna har åtagit sig till en mycket hög kostnad. Och som vanligt, ställda inför ett hotande misslyckande, har deras svar varit att be om ännu mera pengar på grund av "situationens allvar".

En huvudbeståndsdel i vården av intagna på fängelser utgörs av en behandling med kraftfulla psykotropiska (sinnesförändrande psykiatriska) medel, vilka används mindre för att rehabilitera än för att hantera och disciplinera dem.

■ En kanadensisk studie från 1975 om verkningarna hos psykiatriska medel på fängelseinterner upptäckte att "våld-

samma, aggressiva incidenter uppträdde avsevärt oftare hos intagna som hade satts på psykotropisk (sinnesförändrande, psykiatrisk) medicinering än när dessa intagna inte gavs psykotropiska medel."³⁸

■ En undersökning från 1990 konstaterade att 50 procent av alla slagsmål på en psykiatrisk avdelning kunde knytas till akatisi (en oförmåga att sitta still) framkallad av psykiatriska "läkemedel", en biverkning som ofta leder till våldsamma överfall.³⁹

■ Slutsatsen i en annan undersökning var att måttliga till höga doser av ett visst psykofarmaka gjorde hälften av patienterna betydligt mer aggressiva. Patienter beskrev "våldsamma begär att överfalla vem som helst i närheten" och att vilja mörda "dom dj-vlar".⁴⁰

Vanliga biverkningar av vissa antidepressiva medel innefattar upprördhet, oro och nervositet, aggressivitet, hallucinationer, självmord och förlust av personligheten.

Jeremy Strohmeier, som arton år gammal befanns skyldig till att ha mördat en sjuåring, hade ingen våldsbakgrund innan han ordinerades psykiatriska droger.

■ En svensk studie från år 2000 av 47 ungdomsbrottslingar fann att 40 procent var tunga missbrukare av ett lugnande medel [Rohypnol] – känt som drogen som "tog bort rädsla" och "våldtäktsdrogen" – och att det var detta som gjorde det möjligt att genomföra extremt våldsamma brott.⁴¹

■ Åtminstone fem procent av de som använder antidepressiva SSRI-medel (Selective Serotonin Reuptake Inhibitor) lider av "vanliga och erkända" biverkningar som innefattar upprördhet, oro och nervositet, aggressivitet, hallucinationer och förlust av personligheten.⁴²

■ Antipsykotiska droger, som ofta ges till fängelseinterner, må tillfälligt dämpa en psykos men, på lång sikt, gör de patienterna mer biologiskt benägna att utveckla en.⁴³

Författarna till boken *The Effectiveness of Correctional Treatment*, rapporterar: "Medicinska metoder kanske kan vara praktiska hjälpmedel för att kontrollera uppförandet på institutionen, med detta skall inte förväxlas med att 'bota' ett destruktivt beteende."⁴⁴

Och ändå ges psykotropiska droger nuförtiden till både unga och gamla fängslade personer. I stället för att rehabilitera fången så att han kan bli en produktiv samhällsmedlem, gör dessa droger det än svårare för honom att undgå den nedåtgående kriminella spiralen och kan ge upphov till kriminella våldshandlingar, för vilka psykiatriker lämpligen borde hållas ansvariga.

Som professor Szasz säger: "Psykiatriker – och enbart psykiatriker – har en professionell plikt att skydda mentalpatienter – och bara mentalpatienter – från att skada sig själva eller andra. Därav följer, att om en person under psykiatrisk vård dödar sig själv eller någon annan, skulle hans psykiatriker kunna hållas civilrättsligt eller straffrättsligt ansvarig för den bortgångna personens oförsvarliga död."

OSÄKER PASSAGE

Kan farlighet förutsägas?

När domen på livstids fängelse avkunnades 1994 för en barnamördare, citerade den biträdande överdomaren Oliphant en rapport som skrivits långt innan brottet begicks av chefen för rättspsykiatri i provinsen Manitoba. När han 1989 gjorde en bedömning av den åtalades farlighet, hade denna chef skrivit: "Det finns ingenting som tyder på att han är en antisocial individ och han är inte benägen till att ge uttrycka sig med aggressioner eller våld... Jag känner inte att han utgör något fysiskt hot för... samhället i stort... han är inte, enligt min åsikt, en farlig person."⁴⁵

Efter att ha läst detta högt inför sin domstol, förklarade biträdande överdomaren Oliphant: "Min kommentar efter att ha läst detta, och ha sett vad som förekommit sedan dess, är att psykiatri med säkerhet *inte* kan beskrivas som en vetenskap." [Vår kursivering].

I domstolarna bevisar rättsfall efter rättsfall på oförmågan hos psykiatrikerna att förutspå de kriminellas gärningar.

Författarna Henry Steadman och Joseph Cocozza drog 1976 följande slutsats i en artikel i *Rutgers Law Review*: "Det finns inga empiriska bevis till stöd för uppfattningen att psykiatriker har någon som helst speciell expertis vad avser att korrekt kunna bedöma någons våldsbenägenhet."⁴⁶

Baserat på ytterligare tjugo års forskning skrev Terrence Campbell 1994 i en artikel i *Michigan Bar Journal*, "Den noggrannhet med vilken kliniska bedömningar kan förutspå framtida händelser är oftast inte bättre än slumpens utslag. Den samlade forskningslitteraturen visar på att felaktigheter i att förutspå

Psykiatriska åsikter och teorier hör inte hemma i våra domstolar

en persons våldsbenägenhet varierar mellan 54 och 94 procent, med ett genomsnitt på ungefär 85 procent."⁴⁷

En arbetsgrupp hos American Psychiatric Association medgav det samma 1979 i sitt Brief Amicus Curiae till USA:s Högsta domstol, i vilket den uttalade: "Det har noterats att 'våldsbenägenhet' vare sig är en psykiatrisk eller en medicinsk diagnos, men innefattar frågor av juridiska bedömningar och avgöranden, likväl som frågor av samhällelig policy. Det finns ingen vedertagen psykiatrisk expertis beträffande att förutspå 'våldsbenägenhet' och kliniker torde

undvika att avge 'avgörande utlåtanden beträffande detta'. "⁴⁸

Som ett svar på detta anförde Högsta domstolen uppfattningen att "facklitteraturen konstaterar genomgående att pålitligheten hos sådana förutsägelser i grunden är mycket liten, och att psykiatriska vittnesmål och psykiatrisk expertis icke är relevanta beträffande sådana förutsägelser. Slutsatsen av detta är, att psykiatriska vittnesmål beträffande framtida kriminellt beteende enbart förvränger processen att finna fakta i målet."

Dessutom medgav år 2002 Kimio Moriyama, vicepresident för japanska psykiatriförbundet: "...det är omöjligt för den medicinska [psykiatriska] vetenskapen att kunna förutsäga huruvida någon har hög potential för att upprepa en förseelse."⁴⁹

Trots medgivanden som dessa används begreppet "våldsbenägenhet" fortfarande i domstolarna under proceduren för tvångsintagning av så kallade "psykiatripatienter."

VIKTIGA FAKTA

1 Tio procent av alla psykiatriker medger sexuella övergrepp på sina patienter.

2 Enligt en studie från 2001, var var tjugonde patient som utsatts för sexuella övergrepp av sin terapeut minderårig.

3 Psykiatri och psykologi har den tvivelaktiga utmärkelsen av att ha över 25 lagparagrafer specifikt utformade för att åtgärda det ökande antalet sexualbrott som begås av dess medlemmar.

4 Psykiatriker och psykologer är överrepresenterade inom vården när det gäller fällande domar för bedrägeri, sexuella övergrepp och andra brott.

"Experterna": juni 2002 dömdes psykiatrikern Colin Bouwer, tidigare chef för psykologisk medicin vid University of Otago, Nya Zeeland, till livstids fängelse för mord på sin hustru.

KAPITEL FYRA

Brottsligheten bland 'experterna'

Det finns en gammal maxim som säger att om en person ostraffat vill bryta mot lagen så måste han bli lagen – en maxim som psykiatriker tagit till sina hjärtan.

Vi har i den här rapporten visat att psykologer och psykiatriker är beredda att grovt förvrida sunt förnuft i ett försök att hitta på en ursäkt för en kollektgas brott. Det som kvarstår att visa är uppgifter som visar att dessa yrken har en opropor­tionerligt stor benägenhet till att begå brott. I många fall har de, som har agerat som försvarare av andra psykiatrikers brott, senare avslöjats och gripits för liknande brottslighet.

Vad som allra mest väcker anstöt hos vanliga människors naturliga känsla för rättvisa och förståelse av rätt och fel är psykiatriska ansträngningar att till och med tona ner brott mot barn.

Ta som exempel rådet från barnpsykiatriprofessorn Richard Gardner som 1999 citerades i Washington tidningen *Insight* sägandes: "Samhällets överdrivet moralistiska och straffrättsliga reaktioner gentemot pedofiler... går långt bortom vad jag anser motsvara brottets allvarlighet." Gardner föreslog att pedofili tjänar reproduktiva syften.⁵⁰

Följande statistiska uppgifter belyser frågan hur en sådan attityd kan vara möjlig inom ett yrke som

hävdar att det tar hand om och behandlar psykisk hälsa.

Enligt en studie från 2001, var var tjugonde patient som utsatts för sexuella övergrepp av sin terapeut minderårig, genomsnittsåldern var sju år för flickor och tolv år för pojkar.⁵¹ Det yngsta barn som utsattes för sexuellt ofredande var tre år.

Av hela världens för närvarande 650 000 psykiatriker,

medger åtminstone tio procent av dem, eller 65 000, sexuella övergrepp på sina patienter. Vissa studier uppskattar att siffran ligger så högt som 25 procent.

En kanadensisk studie av psykiatriker från 1979 visade att upp till tio procent hade utsatt sina patienter för sexuella övergrepp; 80 procent var återfallsförbrytare. Många hade redan gått igenom per-

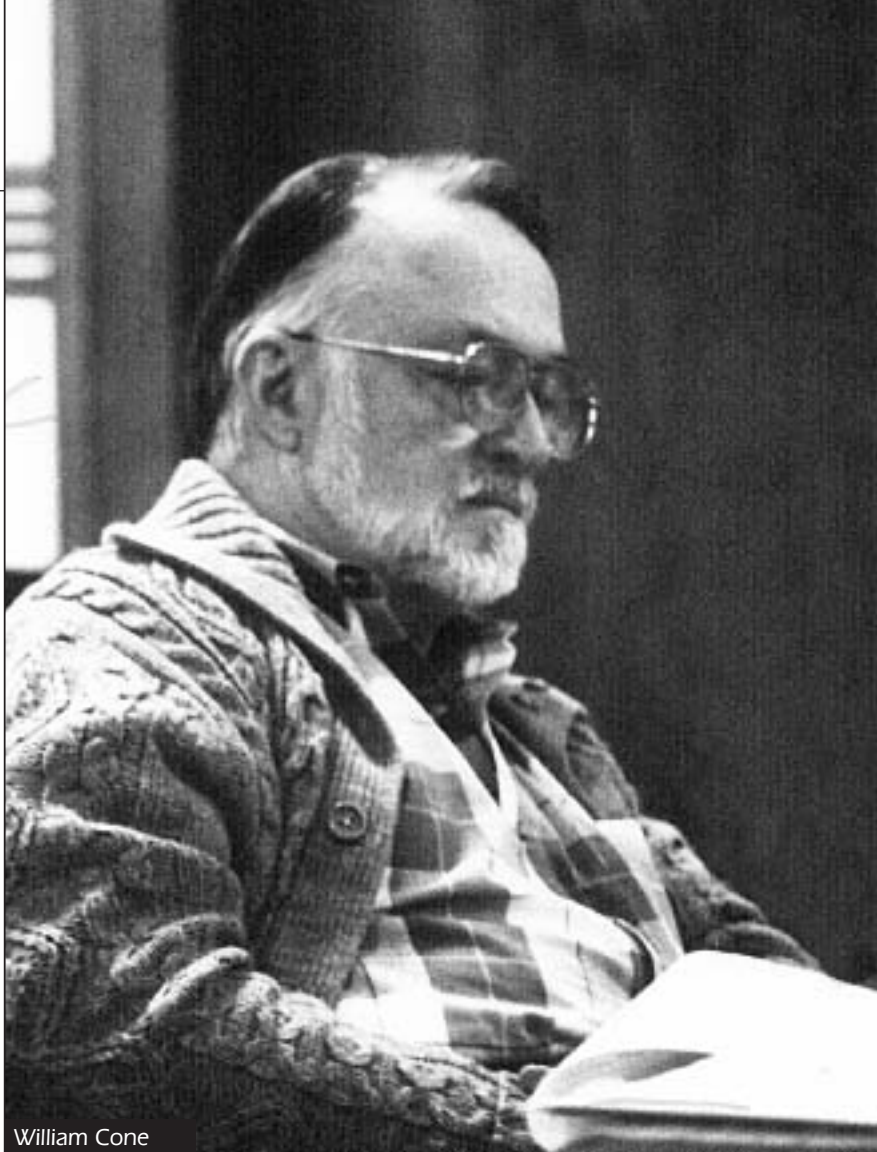
sonlig analys eller psykoterapi i ett föga framgångsrikt försök att rehabilitera sig själva.⁵²

I en engelsk undersökning från 1999 angående sexuella kontakter mellan terapeut och patient bland psykologier, rapporterade 25 procent att de hade behandlat en patient som hade varit sexuellt involverad med en annan terapeut.⁵³

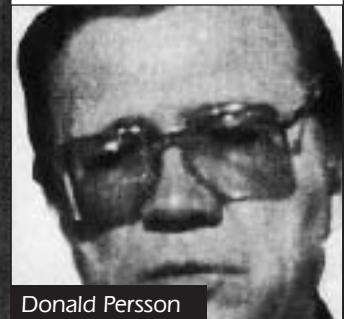
Psykiatri and psykologi har den tvivelaktiga utmärkelsen av att ha över 25 lagparagrafer specifikt utformade för att åtgärda det ökande antalet sexualbrott som begås av dess medlemmar.

Av dagens 650.000 psykiatriker i hela världen, medger åtminstone tio procent av dem sexuella övergrepp på sina patienter; 65.000 "professionella" som medger att deras "terapi" inkluderar sexuella övergrepp.

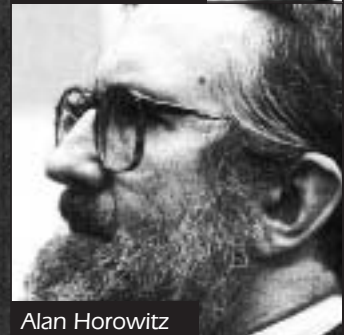
De sammanlagda
fängelsestraffen för
våldtäkt och andra
brott begångna av
de psykiatriker och
psykologer som
visas på dessa två
sidor uppgår till
över 165 år.

William Cone

Donald Persson

Alan Horowitz

Louis Tsavaris

Här följer ett mycket litet smakprov på olika typer av domar för sexualbrott:

■ New York-psykiatrikern Alan J. Horowitz dömdes 1992 till mellan 10 och 20 års fängelse för våldtäkt på tre pojkar mellan sju och nio år gamla, och för sexuella övergrepp på en fjortonårig flicka. Horowitz försvarade sig själv med att säga att han var en "normal pedofil."

■ Psykiatrikern William Cone från Missouri, som 1998 dömdes till 133 års fängelse för sexuella övergrepp på två kvinnliga patienter, han hade sagt åt sina offer att de hade blivit avvanda alltför tidigt och behövde "re-parenting" genom att ha sex med honom.

■ Donald Persson, psykolog från Utah, beskrev sig själv som en "moralisk" person när han 1993 dömdes till tio års fängelse för att ha våldtagit en tolvårig flicka.⁵⁴

■ Psykiatrikern Christopher Allison från Storbritannien sattes den 10:e December 2002 i fängelse på tio år för våldtäkt och sexuella övergrepp på sex patienter.⁵⁵

■ Den 4:e juli 2002 sattes Londonpsykiatrikern Kolathur Unni i fängelse på 18 månader för en sex-attack på en kvinnlig patient under en hypnos-terapisession. Unni hade en historia av sexuella övergrepp på patienter och hade strukits från läkarregistret i Nya Zeeland för liknande händelser.⁵⁶

■ Den 24:e juli 2002 dömdes den danske psykologen Bjarne Skovsager (54) till sex års fängelse för upprepade och allvarliga sexuella övergrepp – inkluderande sodomi och selighetssårande blottande – mot tre pojkar mellan sju och elva år gamla. Skovsager dömdes att betala skadestånd till var och en av pojkarna. Domaren som gav honom hans straff yttrade: "Du har haft ett tillitsfullt förhållande med familjen som du systematiskt och allvarligt har utnyttjat..."⁵⁷

En undersökning av försäkringsbedrägerier inom Medicaid och Medicare i USA, med tonvikt på New York, visade att psykiatriker hade de värsta meriterna bland alla medicinska discipliner.⁵⁸

Här följer några av deras domar för bedrägeri och mord:

■ Den sydafrikanske psykiatrikern Omar Sabadia dömdes 1998 till 65 års fängelse för att ha mördat sin fru, detta för att inhösta hennes livförsäkring på 600 000 dollar. Han hade spelat bort sina egna besparingar. Mordet arrangerade han genom en av sina patienter.⁵⁹

■ Psykiatrikern Robert C. Showalter från Virginia var försvarets expertvittne i brottsmål tills han förlorade sin praktikerlicens för att ha tvingat manliga patienter att masturbera i hans åsyn, något som han kallade "masturbations-terapi." Han dömdes 1999

för att ha överdebiterat försäkringsgivare till sex månaders husarrest, två års skyddstillsyn och böter på 20 000 dollar.⁶⁰

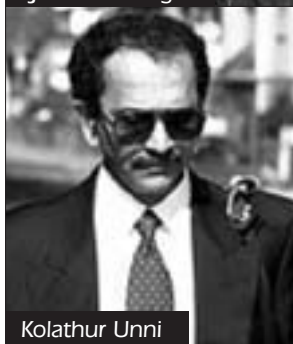
■ Den tyske psykiatrikern Otto Benkert dömdes år 2000 till elva månaders fängelse, suspendering i stället för skyddstillsyn, över 176 000 dollar i böter och beordrades att betala 704 683 dollar i skadestånd för försäkring från det universitet där han arbetade som chef för institutionen för psykiatri.⁶¹

Bjarne Skovsager

John Orpin

Kolathur Unni

Christopher Allison

**"Du har haft ett tillitsfullt
förhållande med familjen som
du systematiskt och allvarligt
har utnyttjat ..."**

**– Domaren till den danske psykologen
Bjarne Skovsager 2002**

■ Den 6:e augusti 2002 dömdes den kanadensiske psykoterapeuten Michael Bogart till 18 månaders fängelse för bedrägeri mot Ontarios delstatsregering uppgående till 924 000 dollar i försäkringsdebiteringar för obefintliga psykoterapi-sessioner – han hade debiterat för terapi-sessioner medan han var på semester i Europa, på Nya Zeeland, i Las Vegas och New York.⁶²

■ Psykiatrikern Colin Bouwer, tidigare chef för psykologisk medicin vid University of Otago, Nya Zeeland, förlorade juni 2002 ett överklagande och dömdes till livstids fängelse för mord på sin hustru.⁶³

■ November 2003 dömdes psykiatrikern Ivan Zagainov från Tjeckien till tretton års fängelse för strypmordet på en femtonårig kvinnlig patient.⁶⁴

VIKTIGA FAKTA:

1 Psykiatrins engagemang i rättssystemet utgör ett kolossalt misslyckande som har stått samhället mycket dyrt.

2 Psykiatrins inflytande måste avlägsnas från våra domstolar för att rättvisan åter ska bli effektiv.

3 Möjligheten att rehabilitera kriminella till nyttiga samhällsmedlemmar kan inte förverkligas om psykiatriker och psykologer fortsätter att underminera begreppet personligt ansvar.

4 I ett demokratiskt samhälle har det länge ålegat domare och jurymedlemmar – folket allena – att avgöra frågor om en person är sinnessjuk, om han är trovärdig och vad som är rätt eller fel.

Vårt rättssystem måste befrias från psykiatrins och psykologins försvarsmetoder "allvarlig psykisk störning" (insanity defense) och därmed besläktade metoder.

KAPITEL FEM

Rättvisans återkomst

När psykiatrin gjorde sitt inträde inom rättssystem och fångvård, gjorde den det under förespeglingen att den förstod människan, att den inte bara visste vad som fick människan att handla som hon gjorde, utan också att den visste hur hennes lott kunde förbättras. Detta var ren och skär lögn.

Psykiatrin har haft tillfälle att bevisa sin giltighet, men har i stället visat sig vara ett kolossalt misslyckande. Kostnaderna för samhället har varit katastrofala, och då inte bara i form av pengar.

Psykiatrin utgav sig för att vara en lösning och utvecklades till ett problem.

Det första steget utgörs av att avlägsna psykiatrins inflytande – från domstolarna, polis-väsendet, fängelser och skolor.

Begreppet medkänsla påbjuder att den kriminelle måste ges möjligheten att konfrontera det han har gjort och reformera sig själv för att bli en produktiv medlem i gruppen. På detta sätt vore rättvisan till nytta för individen och för samhället.

Psykiatrins försök att utplåna begreppet rätt och fel och därigenom personligt ansvar genom att hitta på ursäkter för de mest uppenbara skadliga handlingar underminerar rättssystemet.

Thomas Szasz varnade: "Vi måste återupprätta idén om att vara ansvarig, vilken har korrumperats och förvirrats av psykiatrin, genom idén om att något hände dig som barn och därför är du inte ansvarig trettio år senare."

I motsats till psykiatrisk ideologi är människan inte blott en viljelös varelse, utan vare sig vilja eller samvete, att kunna manipuleras efter någon annans beräkningar. Under vilka förvirringar hon än må ha, så vet hon att hon har modet att konfrontera och lösa sina

problem, och hon vet att hon har förmågan att kunna skilja på vad som är rätt och vad som är fel. Och innerst inne vet hon att det är det ultimata sveket att försöka övertala henne till något annat.

Dr Margaret Hagen, fil. dr och föreläsare i psykologi and juridik vid Boston University säger: "Domare och jurymedlemmar, folket allena, måste avgöra

"Vi måste återupprätta idén om att vara ansvarig, vilken har förvrängts och förvirrats av psykiatrin, genom idén att något hände dig som barn och därför är du inte ansvarig trettio år senare."

— Professor Thomas Szasz

frågor om en person är sinnessjuk, om trovärdighet, rehabilitering, förvar, skada och oförmåga utan den bedrägliga inblandningen av så kallade psykologiska och psykiatriska experter. Ett demokratiskt samhälle ålägger exakt dessa bördor på vanliga män och kvinnor och på våra domare och lagstiftare. Det är dags att vi överger våra försök att lägga över bördor på skuldorna hos professionella beslutsfattare. Det har länge varit dags att vi kastar ut hororna och tar tillbaka våra domstolar och rättssystem."⁶⁵

REKOMMENDATIONER

Rekommendationer

- 1 Först och främst måste vi bekänna oss till att varje person är ansvarig för sina egna handlingar och måste hållas ansvarig för sina handlingar.
- 2 Lagstiftare måste upphäva all lagstiftning angående att personer med "psykisk störning" och "allvarlig psykisk störning" skall dömas till vård och inte får dömas till fängelse, respektive att straffet mildras på grund av detta.
- 3 Domare, advokater och polisutredare behöver säkerställa att psykiatriska utlåtanden avlägsnas från domstolarna och att psykiatriker och psykologer inte längre ges status som "experter". Låt domstolarna avgöra frågor om kriminella avsikter som de gjorde innan psykiatriker introducerade ologiska idéer beträffande vad som är "rätt och fel".
- 4 Avlägsna psykiatriker och psykologer som rådgivare eller vägledare från poliskåren, fångvården och för villkorligt frigivna. På grund av att psykiatriker saknar vetenskaplig grund för sina påståenden, tillåt dem inte att avge åsikter om eller att behandla drogmissbruk, kriminellt beteende och ungdomsbrottslighet, eller att undersöka eventuell våldsbenägenhet.
- 5 Väck åtal mot varje form av fysisk skada som orsakats genom psykiatrins bruk av el-chock, hjärnkirurgi eller oriktig "behandling" med [psykiatriska] droger såsom varande en brottslig gärning.
- 6 Personer som har utsatts för övergrepp av en psykiatriker, psykolog eller psykoterapeut torde göra en polisanmälan på varje tillfälle av psykiatriskt övergrepp, bedrägeri eller något annat olagligt som kommit till deras kännedom. Sänd en kopia av anmälan till KMR.

KMRs UPPGIFT

KOMMITTÉN FÖR MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER

undersöker och exponerar kränkningar av mänskliga rättigheter. KMR har ett nära samarbete med andra grupper och personer som har syftet att rensa upp inom den psykiatriska vården, och kommer att fortsätta med det tills psykiatrins övergrepp har upphört, och mänskliga rättigheter och värdighet är en självklarhet för alla människor.

**The Hon. Raymond N. Haynes
California State Assembly:**

”KMR är känt för sitt långvariga arbete med att förhindra felaktiga ordinationer och neddrogning av barn ... Den insats som Internationella Kommittén för Mänskliga Rättigheter har gjort på lokala, nationella och internationella områden för psykisk hälsa är ovärderlig. KMR är en organisation som är hängiven de högsta ideal när det gäller psykisk hälsa.”

**Patti Johnson, medlem i delstaten
Colorados skolstyrelse:**

”De insatser som görs av organisationer som KMR är livsviktiga om vi på nytt ska kunna göra skolorna till platser för inläring. Detta kan bara göras om vi tar bort

icke fungerande psykiatriska eller psykologiska undervisningsplaner och frågeformulär och genom att låta våra barn, få god teoretisk undervisning fullborda sina årskurser och uppnå sina mål genom sin inneboende förmåga. Tack, ännu en gång till KMR.”

**Dr. Eleonore Prochazka
Tysk farmaceut och toxikolog:**

”Jag vill varna för riskerna med psykiatrisk behandling, användningen av psykiatriska droger och andra metoder, vilka kan leda till att personligheten förstörs – och till och med kan leda till döden. Jag vill tacka KMR för deras anmärkningsvärda engagemang med att föra fram sanningen i denna fråga.”

För ytterligare information:

CCHR International
6616 Sunset Blvd.

Los Angeles, CA, USA 90028

Telephone: (001) 323 467-4242 • (001) 800 869-2247 • Fax: (001) 323 467-3720
www.cchr.org • e-mail: humanrights@cchr.org

eller kontakta närmaste KMR-kontor:

KMR
Box 2
124 21 Bandhagen
tel: 08-83 85 18

KMR
Box 171 00
402 61 Göteborg
tel: 031-12 23 54

Kommittén för Mänskliga Rättigheter

Kommittén för Mänskliga Rättigheter grundades 1969 av Scientologi-kyrkan för att undersöka och avslöja psykiatriska brott mot de mänskliga rättigheterna och för att rensa upp inom den psykiatriska vården. I dag finns 130 lokalavdelningar i 31 länder. Kommittén har en rådgivande styrelse, vars ledamöter kallas kommissionärer, med bl.a. läkare, jurister, pedagoger, artister, affärsmän samt medborgar- och människorättsrepresentanter.

KMR ger inga medicinska eller juridiska råd, men har ett nära samarbete med läkare och stödjer medicinska, men inte psykiatriska behandlingar. KMR befattar sig i första hand med psykiatriens bedrägliga användning av "diagnoser" som inte är grundade på vetenskap eller medicinska kriterier. Grundat på dessa falska diagnoser rättfärdigar psykiatriker sina skadliga behandlingar, som inbegriper personlighetsförändrande droger, vilka döljer individens underliggande problem och förhindrar tillfrisknande.

KMRs arbete går i linje med FNs allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, framför allt de följande punkterna som psykiatriker överträder dagligen:

Artikel 3: "Envar har rätt till liv, frihet och personlig säkerhet."

Artikel 5: "Ingen må utsättas för tortyr eller grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning."

Artikel 7: "Alla är lika inför lagen och är utan åtskillnad berättigade till lika skydd från lagens sida. Alla är berättigade till lika skydd mot varje åtskillnad i strid med denna förklaring och mot varje framkallande av sådan åtskillnad."

Genom psykiatrikers falska diagnoser, stigmatiserande etiketter, godtyckliga lagar för tvångsintagning och brutala avpersonaliserade "behandlingar" skadas tusentals individer samt förnekas sina grundläggande mänskliga rättigheter.

KMR har åstadkommit hundratals reformer genom vittnesmål i samband med utfrågningar inför lagstiftande församlingar, genom offentliga förhör om psykiatriska övergrepp, och genom att samarbeta med media, lagstiftare och statliga befattningshavare över hela världen.

Nationella KMR-kontor:

KMR Australien

Citizens Commission on Human Rights Australia
P.O. Box 562
Broadway, New South Wales
2007 Australia
Telefon: 612-9211-4787
Fax: 612-9211-5543
E-mail: cchr@iprimus.com.au

KMR Österrike

Citizens Commission on Human Rights Austria
(Bürgerkommission für Menschenrechte Österreich)
Postfach 130
A-1072 Wien, Austria
Telefon: 43-1-877-02-23
E-mail: info@cchr.at

KMR Belgien

Citizens Commission on Human Rights
Postbus 55
2800 Mechelen 2,
Belgium
Telefon: 324-777-12494

KMR Kanada

Citizens Commission on Human Rights Toronto
27 Carlton St., Suite 304
Toronto, Ontario
M5B 1L2 Canada
Telefon: 1-416-971-8555
E-mail:
officemanager@on.aibn.com

KMR Tjeckien

Obcanská komise za lidská práva
Václavské náměstí 17
110 00 Praha 1, Czech Republic
Telefon/Fax: 420-224-009-156
E-mail: lidskaprava@cchr.cz

KMR Danmark

Citizens Commission on Human Rights Denmark
(Medborgernes Menneskerettighedskommission—MMK)
Faksingevej 9A
2700 Brønshøj, Denmark
Telefon: 45 39 62 9039
E-mail: m.m.k.@inet.uni2.dk

KMR Finland

Citizens Commission on Human Rights Finland
Post Box 145
00511 Helsinki, Finland

KMR Frankrike

Citizens Commission on Human Rights France
(Commission des Citoyens pour les Droits de l'Homme—CCDH)
BP 76
75561 Paris Cedex 12, France
Telefon: 33 1 40 01 0970
Fax: 33 1 40 01 0520
E-mail: ccdh@wanadoo.fr

KMR Tyskland

Citizens Commission on Human Rights Germany—
National Office
(Kommission für Verstöße der Psychiatrie gegen Menschenrechte e.V.—KVPM)
Amalienstraße 49a
80799 München, Germany
Telefon: 49 89 273 0354
Fax: 49 89 28 98 6704
E-mail: kvpm@gmx.de

KMR Grekland

Citizens Commission on Human Rights
65, Panepistimiou Str.
105 64 Athens, Greece

KMR Holland

Citizens Commission on Human Rights Holland
Postbus 36000
1020 MA, Amsterdam
Holland
Telefon/Fax: 3120-4942510
E-mail: info@ncrm.nl

KMR Ungern

Citizens Commission on Human Rights Hungary
Pf. 182
1461 Budapest, Hungary
Telefon: 36 1 342 6355
Fax: 36 1 344 4724
E-mail: cchrhun@ahol.org

KMR Israel

Citizens Commission on Human Rights Israel
P.O. Box 37020
61369 Tel Aviv, Israel
Telefon: 972 3 5660699
Fax: 972 3 5663750
E-mail: cchr_isr@netvision.net.il

KMR Italien

Citizens Commission on Human Rights Italy
(Comitato dei Cittadini per i Diritti Umani—CCDU)
Viale Monza 1
20125 Milano, Italy
E-mail: ccdu_italia@hotmail.com

KMR Japan

Citizens Commission on Human Rights Japan
2-11-7-7F Kitaotsuka
Toshima-ku Tokyo
170-0004, Japan
Telefon/Fax: 81 3 3576 1741

KMR Lausanne, Schweiz

Citizens Commission on Human Rights Lausanne
(Commission des Citoyens pour les droits de l'Homme—CCDH)
Case postale 5773
1002 Lausanne, Switzerland
Telefon: 41 21 646 6226
E-mail: cchrlau@dplanet.ch

KMR Mexiko

Citizens Commission on Human Rights Mexico
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos—CCDH)
Tuxpan 68, Colonia Roma
CP 06700, México DF
E-mail:
proteglasaludmental@yahoo.com

KMR Monterrey, Mexiko

Citizens Commission on Human Rights Monterrey,
Mexico
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos—CCDH)
Avda. Madero 1955 Poniente
Esq. Venustiano Carranza
Edif. Santos, Oficina 735
Monterrey, NL México
Telefon: 51 81 83480329
Fax: 51 81 86758689
E-mail: ccdh@axtel.net

KMR Nepal

P.O. Box 1679
Baneshwor Kathmandu, Nepal
E-mail: nepalcchr@yahoo.com

KMR Nya Zeeland

Citizens Commission on Human Rights New Zealand
P.O. Box 5257
Wellesley Street
Auckland 1, New Zealand
Telefon/Fax: 649 580 0060
E-mail: cchr@extra.co.nz

KMR Norge

Citizens Commission on Human Rights Norway
(Medborgernes menneskerettighets-kommisjon, MMK)
Postboks 8902 Youngstorget
0028 Oslo, Norway
E-mail: mmknorge@online.no

KMR Ryssland

Citizens Commission on Human Rights Russia
P.O. Box 35
117588 Moscow, Russia
Telefon: 7095 518 1100

KMR Sydafrika

Citizens Commission on Human Rights South Africa
P.O. Box 710
Johannesburg 2000
Republic of South Africa
Telefon: 27 11 622 2908

KMR Spanien

Citizens Commission on Human Rights Spain
(Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos—CCDH)
Apdo. de Correos 18054
28080 Madrid, Spain

KMR Sverige

Citizens Commission on Human Rights Sweden
(Kommittén för Mänskliga Rättigheter—KMR)
Box 2
124 21 Stockholm, Sweden
Telefon/Fax: 46 8 83 8518
E-mail: info.kmr@telia.com

KMR Taiwan

Citizens Commission on Human Rights
Taichung P.O. Box 36-127
Taiwan, R.O.C.
E-mail: roysu01@hotmail.com

KMR Tessin, Schweiz

Citizens Commission on Human Rights Ticino
(Comitato dei cittadini per i diritti dell'uomo)
Casella postale 613
6512 Giubiasco, Switzerland
E-mail: ccdu@ticino.com

KMR Storbritannien

Citizens Commission on Human Rights United Kingdom
P.O. Box 188
East Grinstead, West Sussex
RH19 4RB, United Kingdom
Telefon: 44 1342 31 3926
Fax: 44 1342 32 5559
E-mail: humanrights@cchruk.org

KMR Zürich, Schweiz

Citizens Commission on Human Rights Switzerland
Sektion Zürich
Postfach 1207
8026 Zürich, Switzerland
Telefon: 41 1 242 7790
E-mail: info@cchr.ch

REFERENSER

Referenser

1. Thomas Szasz, *Insanity: The Idea and Its Consequences* (John Wiley & Sons, New York, 1990), p. 239.
2. "Table 4.18—Arrest Rates (Per 100,000 Inhabitants) for Violent Crimes," *Sourcebook of Criminal Justice Statistics 1993*, Bureau of Justice Statistics, U.S. Department of Justice, p. 447; "Section One—Juvenile vs. Adult, Age-Specific Arrest Rates by Sex, United States—Violent Crime," *Age-Specific Arrest Rates and Race-Specific Arrest Rates for Selected Offenses 1993–2001*, Federal Bureau of Investigation, U.S. Department of Justice, Nov. 2003, p. 43; "Table 4.33—Arrest Rates (Per 100,000 Inhabitants) for Drug Abuse Violations," *Sourcebook of Criminal Justice Statistics 1993*, Bureau of Justice Statistics, U.S. Department of Justice, p. 457; "Section One—Juvenile vs. Adult, Age-Specific Arrest Rates by Sex, United States—Drug Abuse Violations," *Age-Specific Arrest Rates and Race-Specific Arrest Rates for Selected Offenses 1993–2001*, Nov. 2003, Federal Bureau of Investigation, U.S. Department of Justice, p. 49.
3. Eli Lehrer, "Crime Without Punishment," *The Weekly Standard*, Vol. 007, Issue 22, 27 May 2002.
4. J.F.O. McAllister, "A Shock to the System," *TIME Magazine*, 24 Nov. 2002.
5. *Op. cit.*, Eli Lehrer.
6. Kasia Malinowska-Sempruch, "Prisons, the Stage for Dramatic Growth of HIV," *Harm Reduction News*, Vol. 2, Issue 1, p. 5.
7. G. Brock Chisholm, "The Reestablishment of Peacetime Society: The Responsibility of Psychiatry," William Alanson White Memorial Lectures, Second Series, First Lecture, given on 23 Oct. 1945, *Psychiatry: Journal of Biology and Pathology of Interpersonal Relations*, Vol. 9, No. 1, Feb. 1946, p. 9.
8. "An Appreciation of Critique" by Dr. Samuel W. Hamilton, comments on the first and second lectures of G. Brock Chisholm's "The Reestablishment of Peacetime Society," *Psychiatry: Journal of Biology and Pathology of Interpersonal Relations*, Vol. 9, No. 1, Feb. 1946, p. 35.
9. John Rawlings Rees, M.D., "Strategic Planning for Mental Health," *Mental Health*, Vol. 1, No. 4, Oct. 1940, p. 103–4.
10. Thomas Szasz, M.D., *The Myth of Mental Illness*, (Harper & Row, New York, 1974), pp. 266–267.
11. Edited by Jeffrey Schaler, *Szasz Under Fire* (Open Court, Chicago, 2004), p. 201.
12. Margaret Hagen, *Whores of the Court, The Fraud of Psychiatric Testimony and the Rape of American Justice*, (Harper Collins, New York, 1997), p. 110.
13. Ralph Adam Fine, *Escape of the Guilty*, (Dodd, Mead & Company, New York, 1986), pp. 224–226.
14. *Ibid.*, p. 230.
15. Carol A. Gallo, "The Insanity of the Insanity Defense," *The Prosecutor*, Spring 1982, p. 6.
16. Thomas Szasz, M.D., "Psychiatric Expert Testimony—Its Covert Meaning and Social Function," *Psychiatry, Journal for the Study of Interpersonal Processes*, Vol. 20, No. 3, Aug. 1957, p. 314.
17. *Op. cit.*, Margaret Hagen, p. 165.
18. Benjamin Rush, M.D., *Medical Inquiries and Observations Upon the Diseases of the Mind* (1812) (Macmillan-Hafner Press, New York, 1962).
19. Karl Menninger, M.D., *The Crime of Punishment* (The Viking Press, New York, 1966), pp. 120–21.
20. "Robinson Remembers 30 Years of APA," *Psychiatric News*, 16 Nov. 1979.
21. Thomas Szasz, M.D., *The Manufacture of Madness* (Harper & Row, Publishers, New York, Evanston, and London, 1970), pp. 227, 317.
22. Website of the Bazelon Center, Internet address: <http://www.bazelon.org/about/judgebazelon.htm>.
23. Michael McCubbin and David Cohen, *The Rights of Users of the Mental Health System: The Tight Knot of Power, Law, and Ethics*, presented to the XXIVth International Congress on Law and Mental Health, Toronto, June 1999.
24. Thomas Szasz, M.D., *Psychiatric Slavery* (Macmillan Publishing Co., New York, 1977), p. 116–118.
25. Alfred K. Baur, M.D., "Legal Responsibility and Mental Illness," *Northwestern University Law Review*, Vol. 57, No. 1, Mar.–Apr. 1962.
26. Alan Abrahamson, "Menendezes' Therapist Accused of Misconduct," *Los Angeles Times*, 24 July 1993; "The Menendez Brothers: The First Trial," Internet address: <http://www.crimelibrary.com/menendez/menendezfirst.htm>, accessed: 18 Aug. 2002; "The Menendez Brothers: Summer of 1989," Internet address: <http://www.crimelibrary.com/menendez/menendezsummer.htm>; "The Menendez Brothers: Aftermath," Internet address: <http://www.crimelibrary.com/menendez/menendezafter.htm>, accessed: 18 Aug. 2002; "Court TV Casefiles: Menendez," Internet address: <http://www.courtstv.com/case-files/menendez/summaries/ts15.html>, accessed: 18 Aug. 2002; "CNN—News Briefs—Jan. 26, 1996," Internet address: <http://www.cnn.com/US/Newsbriefs/9601/01-25/pm.html>, accessed: 18 Aug. 2002; "The Menendez Brothers: Punishment," Internet address: <http://www.crimelibrary.com/menendez/menendezpunish.htm>; "That Killer Smile," *TIME*, 7 Feb. 1994.
27. Dr. Tana Dineen, Ph.D., *Manufacturing Victims*, Third Edition (Robert Davies Multimedia Publishing, Quebec, Canada, 2001), p. 86.
28. *Op. cit.*, Margaret A. Hagen, p. 20.
29. David Brearley, "Judges Weigh Psychiatric Bias," *The Australian*, 17 Jan. 2000.
30. David Faust and Jay Ziskin, "The Expert Witness in Psychology and Psychiatry," *Science*, Vol. 241, 1 July 1988, p. 32.
31. George McEvoy, "Oddfather's Crazy Act Too Good to Be Fake?" *Palm Beach Post*, 12 Apr. 2003; Andy Newman, "Word for Word/Mob Psychology; Analyze This: Vincent Gigante, Not Crazy After All Those Years," *The New York Times*, 13 Apr. 2003.
32. *Op. cit.*, Tana Dineen, p. 155.
33. *Ibid.*, pp. 155–156.
34. "133-Year Prison Sentence for Cone," *Daily Quill*, 11 Feb. 1998.
35. *Op. cit.*, Tana Dineen, p. 157.
36. Thomas Szasz, "Sins of the Fathers, Is Child Molestation a Sickness or a Crime," *Reason Online*, Aug. 2002, Internet address: <http://www.reason.com>.
37. Gene Kassebaum, David Ward and Daniel Wilner, *Prison Treatment and Parole Survival: An Empirical Assessment* (John Wiley & Sons, Inc., New York, 1971), pp. 57, 59, 285 and 287.
38. D.G. Workman and D.G. Cunningham, "Effects of Psychotropic Drugs on Aggression in a Prison Setting," *Canadian Family Physician*, Nov. 1975, pp. 63–66.
39. Robert Whitaker, *Mad in America: Bad Science, Bad Medicine, and the Enduring Mistreatment of the Mentally Ill* (Perseus Publishing, New York, 2002), p. 186.
40. *Ibid.*, p. 188.
41. Anna Maria Daderman, "Flunitrazepam and Violence—Psychiatric and Legal Issues," Department of Clinical Neuroscience, Occupational Therapy and Elderly Care, Research Division of Forensic Psychiatry, Karolinska Institute, Sweden, 2000, p. 43.
42. Charles Medawar, "Antidepressants Hooked on the Happy Drug," *What Doctors Don't Tell You*, Vol. 8, No. 11, Mar. 1998, p. 3.
43. *Op. cit.*, Robert Whitaker, pp. 182, 186.
44. "The Effectiveness of Correctional Treatment—A Survey of Treatment Evaluation Studies," Praeger Special Studies, 1975.
45. Transcript of Sentencing by the Honourable Associate Chief Justice Oliphant, Winnipeg, Manitoba, Her Majesty the Queen and Robert Bliss Arthurson Accused, 7 Oct. 1994.
46. Joseph J. Cocozza and Henry J. Steadman, "The Failure of Psychiatric Predictions of Dangerousness: Clear and Convincing Evidence," *Rutgers Law Review*, Vol. 29, No. 5, Late Summer 1976, p. 1099.
47. *Op. cit.*, Margaret Hagen, 165, citing Terrence W. Campbell, "Challenging Psychologists and Psychiatrists as Witnesses," *Michigan Bar Journal*, Jan. 1994.
48. *Op. cit.*, Cocozza and Steadman, pp. 1099–1100.
49. "Diet Mulls Fate of Mentally Ill Criminals," *The Japan Times*, 8 June 2002.
50. Kelly Patricia O'Meara, "Has Psychiatry Gone Psycho?" *Insight*, 26 Apr., 1999, p. 17.
51. Kenneth S. Pope, "Sex Between Therapists and Clients," *Encyclopedia of Women and Gender: Sex Similarities and Differences and the Impact of Society on Gender* (Academic Press, Oct. 2001).
52. Paul E. Garfinkel, M.D., et. al., "Boundary Violations and Personality Traits Among Psychiatrists," *Canadian Journal of Psychiatry*, Vol. 42, No. 7, 1997, pp. 758–763.
53. Dr. Raj Persaud, "Sorry Honey, I Did the Shrink," *Sunday Times* (United Kingdom), 28 Mar. 1999.
54. Marianne Funk, "Ex-Psychologist Gets 10-Year Prison Term," *Deseret News*, (Utah), 12 June 1993; "Ex-Psychologist Charged with Rape Says He's 'Smear Campaign' Victim," *Salt Lake Tribune*, 12 Feb. 1993.
55. Nick North, "Doc Gets Eight Years for Sex Attacks on Patients," *Daily Record*, Scotland, 11 Dec. 2002; "Court Increases Psychiatrist's Rape Sentence," *The Independent* (United Kingdom), 29 July 2003.
56. Melvyn Howe, "Jail for Sex Case Psychiatrist," *Press Association*, 4 July 2002.
57. "Psychologist Convicted Six Years of Prison for Sexual Abuses," *Urgan* (Denmark), 25 July 2002.
58. Interview with New York State Dept. of Law, Medicaid Fraud Control Unit, 15 Dec. 1995, regarding 1995 health care fraud convictions and 1992 report, "Special Prosecutor Arrests Westchester Psychiatrist—NY State Employee—In \$8200 Medicaid Fraud," Special Prosecutor for Medicaid Fraud Control news release, 6 Feb. 1992; Gilbert Geis, Ph.D., et. al., "Fraud and Abuse of Government Medical Benefit Programs by Psychiatrists," *Am. J. Psychiatry*, 142:2, Feb. 1998, p. 231.
59. Dean E. Murphy, "S. Africa's Affluent Criminals," *Los Angeles Times*, 8 July 1998.
60. Rex Bowman, "Psychiatrist Gets House Arrest," *Richmond Times-Dispatch*, 9 Apr. 1999.
61. "Strafbefehl gegen Mainzer Klinikdirektor," *Frankfurter Allgemeine Sonntagszeitung* (Germany), 12 Nov. 2000.
62. Melissa Leong, "Doctor Ordered to Jail for Fraud," *The Toronto Star*, 7 Aug. 2002; Jane Gadd, "Therapist Cheats OHIP with Imaginary Patients," *Globe and Mail*, 12 Sep. 2000.
63. "Bouwer Loses Murder Appeal," *The Press* (New Zealand), 25 June 2002.
64. "Detsky lekar? Zruda! Zavrazdil dite!" *Blesk* (Czech Republic), 13 Nov. 2003.
65. *Op. cit.*, Margaret A. Hagen, p. 313.

KMR SKAPAR OFFENTLIG MEDVETENHET

Kunskap är en vital del i alla initiativ som syftar till att vända den krympande sociala spiralen. KMR tar ansvaret för denna uppgift på allvar. Genom att göra KMRs internet-sajt välkänd, genom böcker, informationsbrev och andra publikationer får fler och fler patienter, familjer och människor tillhörande olika yrkeskategorier, lagstiftare och många andra,

DEN VERKLIGA KRISEN-inom dagens psykiatri

Rapport och rekommendationer angående bristen på vetenskaplighet och resultat inom mentalvårdsindustrin

OMFATTANDE BEDRÅGERI-Psykiatrins korrumpierade verksamhet

Rapport och rekommendationer angående det kriminella monopolet på mental hälsa

PSYKIATRINS BLUFF-Hur läkarvetenskapen undermineras

Rapport och rekommendationer om psykiatrins influenser på hälso- och sjukvården

PSEUDOVETENSKAP-Psykiatrins falska diagnoser

Rapport och rekommendationer om bristen på vetenskaplighet i psykiatrisk diagnos

SCHIZOFRENI-"Sjukdomen" som psykiatri gör pengar på

Rapport och rekommendationer om psykiatriska lögnen om allvariga psykiska störningar

DEN BRUTALA VERKLIGHETEN-Skadlig psykiatrisk behandling

Rapport och rekommendationer angående de destruktiva behandlingsmetoderna ECT och psykokirurgi

DÖDLIGA TVÅNGSMETODER-Psykiatrins "terapeutiska" övergrepp

Rapport och rekommendationer angående bruket av tvång på psykiatriska inrättningar

PSYKIATRIN-får din omvärld att bli fast på droger

Rapport om hur psykiatri skapar dagens drogkris, och rekommendationer om åtgärder

REHABILITERINGSBEDRÅGERI-Psykiatrins svindleri med droger

Rapport och rekommendationer angående metadonprogrammet och andra dödsbringande drogrehabiliteringsprogram

ATT GE DROGER TILL BARN-Psykiatri förstör liv

Rapport och rekommendationer om falska psykiatriska diagnoser och om att tvinga på unga människor droger

korrekt information om psykiatri; de får veta att det går att göra någonting åt den och att man bör göra det.

KMRs publikationer, som finns tillgängliga på 15 språk, informerar om psykiatrins skadliga inflytande på rasism, utbildning, kvinnofrågor, rättsväsendet, drogrehabilitering, moral, våra äldre, religion och många andra områden. Dessa omfattar bl.a.:

ATT SKADA UNGDOMAR-Hur psykiatri undertrycker ungdomars sinnen

Rapport och rekommendationer om destruktiva bedömningsformulär för psykisk hälsa, värderingar och program i våra skolor

HUR SAMHÄLLET ÖDELÄGGS-Psykiatrins påtvingade vård

Rapport och rekommendationer om psykiatrins misslyckade öppenvårdsprogram och andra psykiatriska tvångsprogram

ATT SKADA KONSTNÄRER-Psykiatri förstör kreativitet

Rapport och rekommendationer om psykiatrins angrepp på konstnärer

OHELIGT ANGREPP-Hur religionen undermineras

Rapport och rekommendationer om psykiatrins destruktiva inflytande på religiös tro och religiösa utövningar

RÄTTVISAN URHOLKAS-Hur psykiatri har korrumpierat lag och rätt

En rapport om och rekommendationer beträffande psykiatrins och psykologins inverkan på rättsväsende och kriminalvård

ÖVERGREPP MOT ÄLDRE-Brutala mentalhälsovårdsprogram

Rapport och rekommendationer om psykiatrins övergrepp mot våra äldre

PSYKIATRISK VÅLDTÅKT-Övergrepp på kvinnor och barn

Rapport och rekommendationer om sexuella övergrepp på patienter inom den psykiatriska vården

KAOS OCH TERRORISM-Skapat av psykiatri

Rapport och rekommendationer om psykiatrins roll i den internationella terrorismen

ATT SKAPA RASISM-Psykiatrins bedrägeri

Rapport och rekommendationer kring psykiatrins skapande av raskonflikter och etnisk rensning.

KOMMITTÉN FÖR MÄNSKLIGA RÄTTIGHETER

Internationell övervakare av mentalhälsovård

VARNING: Innan du slutar att ta psykiatriska droger behöver du söka hjälp och råd av en kompetent icke-psykiatrisk läkare.

Den här publikationen har möjliggjorts med hjälp av anslag från
International Association of Scientologists.

Publicerad som information till allmänheten av Kommittén för Mänskliga Rättigheter.

FOTO: 1: Don Mason/Corbis; 9: Bettman/Corbis; 9 lower: Bettman/Corbis;
10: LA Daily News/Corbis; 13: Reuters/Corbis; 17: Richard Cummins/Corbis.

När psykiatrin kom in i rättssystemet och kriminalvården, gjorde den det under förespegling att man förstod sig på människan, att den inte bara förstod vad som gjorde att människan handlade som han gjorde, utan även visste hur hans situation skulle kunna förbättras. Det var en lögn. Psykiatrin har haft tillfälle att leva upp till bevis.

Experimentet har varit ett bedrövligt misslyckade.